

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 29. november 2022
(OR. en)

15390/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0391(COD)**

**PI 169
COMPET 967
MI 883
IND 519
IA 207
CODEC 1863**

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 28. november 2022

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2022) 666 final

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 666 final.

Bilag: COM(2022) 666 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.11.2022
COM(2022) 666 final

2022/0391 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af
Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 422 final} - {SWD(2022) 367 final} - {SWD(2022) 368 final} -
{SWD(2022) 369 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Industrielle designrettigheder beskytter et produkts udseende. Industrielt design er det, der gør et produkt tiltrækkende. Visuel appel er en af de vigtigste faktorer, der påvirker forbrugernes valg af et produkt frem for et andet. Veludformede produkter skaber en betydelig konkurrencefordel for producenterne. For at tilskynde til innovation og skabelse af nyt produktdesign i den digitale tidsalder er der et stigende behov for tilgængelig, fremtidssikret, effektiv og konsekvent retlig beskyttelse af designrettigheder.

Beskyttelsessystemet for industrielt design i Europa er mere end 20 år gammelt. Medlemsstaternes lovgivning om industrielt design blev delvist tilpasset ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 (herefter "direktivet").

Ved siden af de nationale designbeskyttelsessystemer blev der ved Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 ("forordningen") indført et selvstændigt system til beskyttelse af enhedsrettigheder, der har samme retsvirkning i hele EU i form af et registreret EF-design ("RCD") og et ikkeregistreret EF-design. Forordningen er kun blevet ændret én gang i 2006 for at give virkning til EU's tilslutning til det internationale Haag-registreringssystem.

Desuden findes der stadig en retlig overgangsordning for designbeskyttelse af reparationsreservedele. Da der ikke kunne opnås enighed på dette punkt, indeholder direktivet en klausul om fastfrysning ("freeze-plus"), i henhold til hvilken medlemsstaterne kan opretholde deres eksisterende lovgivning om, hvorvidt reservedele skal beskyttes, indtil ændringer af direktivet vedtages på forslag af Kommissionen. Af denne grund fritager forordning (EF) nr. 6/2002 reparationsreservedele fra EF-designbeskyttelse, indtil Rådet har fastlagt sin politik på dette område på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Et forslag fra Kommissionen i 2004¹ om at tilpasse designbeskyttelsen for synlige reservedele ved at indføre en "reparationsklausul" i direktivet (som allerede var indeholdt i forordningen) fik ikke tilstrækkelig støtte i Rådet trods overvældende støtte fra Europa-Parlamentet² og blev trukket tilbage i 2014.

I overensstemmelse med Kommissionens dagsorden for bedre regulering³ om regelmæssigt at revidere EU's politikker iværksatte Kommissionen i 2014 en evaluering af, hvordan designbeskyttelsessystemerne i EU fungerer, herunder en omfattende økonomisk og juridisk vurdering, understøttet af en række undersøgelser. Den 11. november 2020 vedtog Rådet for Den Europæiske Union sine konklusioner om politikken for intellektuel ejendomsret og revisionen af systemet for industrielt design i EU⁴. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge forslag til revision af EU's designlovgivning med henblik på at modernisere designbeskyttelsessystemerne og gøre designbeskyttelse mere attraktiv for individuelle designere og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/71/EF om retlig beskyttelse af mønstre, COM(2004) 582 (final).

² Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2007 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/71/EF om retlig beskyttelse af mønstre, KOM(2004) 0582-C6-0119/2004-2004/0203(COD)).

³ Meddelelse fra Kommissionen: Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden, COM(2015) 215 final af 19.5.2015, s. 4.

⁴ Rådets dokument 2020/C 379 I/01.

Baseret på de endelige resultater af evalueringen⁵ meddelte Kommissionen i sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen "Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed"⁶, at den vil revidere EU-lovgivningen om designbeskyttelse efter den vellykkede reform af EU's varemærkelovgivning. Den 25. juni 2021 vedtog Rådet yderligere konklusioner om politikken for intellektuel ejendomsret⁷, hvor Kommissionen blev opfordret til at give prioritet til en rettidig fremlæggelse af forslag hurtigst muligt om revision og modernisering af lovgivningen om industrielt design. Desuden understregede Europa-Parlamentet i sin udtalelse til støtte for handlingsplanen for intellektuel ejendomsret behovet for at revidere designbeskyttelsessystemet, eftersom det blev oprettet for 20 år siden⁸.

Set under ét som en pakke inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit) er det vigtigste fælles mål med dette initiativ og det parallelle forslag til omarbejdning af direktivet at fremme designekspertise, innovation og konkurrenceevne i EU. Dette skal ske ved at sikre, at det overordnede designbeskyttelsessystem er egnet til formålet i den digitale tidsalder og bliver betydeligt mere tilgængeligt og effektivt for individuelle designere, SMV'er og designintensive industrier med hensyn til lavere omkostninger og kompleksitet, øget hastighed, større forudsigelighed og retssikkerhed.

Det foreliggende initiativ om ændring af forordningen er specifikt drevet af følgende mål:

- modernisering og forbedring af de eksisterende bestemmelser ved at ændre forældede bestemmelser, øge retssikkerheden og præcisere rettigheder med hensyn til anvendelsesområde og begrænsninger
- forbedring af adgangen til, effektiviteten af og prisoverkommeligheden af RCD-beskyttelsen ved at forenkle og strømline procedurerne og tilpasse og optimere niveauet og strukturen af de gebyrer, der skal betales.
- **Overensstemmelse med gældende lovgivning på dette område**

Formålet med dette forslag er at ændre Rådets forordning (EF) nr. 6/2002. Sammen med det parallelle forslag om omarbejdning af direktiv 98/71/EF udgør dette forslag en sammenhængende pakke til gennemførelse af handlingsplanen for intellektuel ejendomsret med det formål at modernisere og yderligere tilpasse den nuværende EU-lovgivning om designbeskyttelse.

Dette forslag er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker. Dette er f.eks. tilfældet med hensyn til anvendelsesområdet for designrettigheder, der ligesom EU-varemærkers anvendelsesområde udvides til at omfatte varemærkeforfalskede varer i transit og andre toldsituationer. Det gælder også for visse bestemmelser om procedurer, som på nuværende tidspunkt kun er en del af EU-varemærkesystemet og foreslås indsat i revisionen af forordning (EF) nr. 6/2002, f.eks. bestemmelserne om fortsættelse af procedurer eller tilbagekaldelse af afgørelser (se også nedenfor under tilpasning til EU-varemærkesager). Af hensyn til sammenhængen foreslås det desuden at tillægge Kommissionen de samme delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser som i forordning (EU) 2017/1001.

⁵ SWD(2020) 264 final.

⁶ COM(2020) 760 final.

⁷ Rådets dokument 2021/C 247 I/02.

⁸ Betænkning om en handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed som vedtaget af Retsudvalget den 30. september 2021 (A9-0284/2021), punkt 32.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Da dette forslag har til formål at ændre den midlertidige reparationsklausul, der i øjeblikket findes i artikel 110 i forordning (EF) nr. 6/2002, til en permanent bestemmelse, der skal indgå i den foreslåede nye artikel 20a i nævnte forordning, i overensstemmelse med indsættelsen af en reparationsklausul i direktivet, er forslaget i overensstemmelse med og supplerer forordning (EU) nr. 461/2010 (gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer) på det kartelpolitiske område.

Forslaget om at bibeholde denne reparationsklausul i forordning (EF) nr. 6/2002 er også i overensstemmelse med og supplerer den indsats, der er gjort i initiativet om bæredygtige produkter, der har til formål at fremme reparationer og den cirkulære økonomi.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 118, stk. 1, i TEUF, der giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at træffe foranstaltninger til at skabe europæiske intellektuelle ejendomsrettigheder i hele EU, herunder indførelse af centraliserede tilladelses-, koordinerings- og tilsynsordninger i hele EU.

Dette er en ændring i forhold til retsgrundlaget for forordning (EF) nr. 6/2002, der ligesom den første EF-varemærkeforordning (forordning 40/94 om EF-varemærker) var baseret på EF-traktatens artikel 308.

Artikel 118 blev indført ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og udgør nu et udtrykkeligt retsgrundlag for intellektuelle ejendomsrettigheder i hele EU. Det er således også retsgrundlaget for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Artikel 118, stk. 1, i TEUF kan kun anvendes til at skabe europæiske intellektuelle ejendomsrettigheder. EU-designsystemet er en selvstændig ordning, der er oprettet ved en EU-forordning, og som finder anvendelse uafhængigt af ethvert nationalt system.

EUIPO (tidligere OHIM) er et reguleringsagentur med retlig, administrativ og finansiell autonomi, som blev oprettet af Rådet med henblik på at forvalte registreringssystemet for RCD og EF-varemærket (nu EU-varemærket). Som det var tilfældet med de ændringer, der blev indført i varemærkesystemet i henhold til forordning (EU) 2017/1001, viste den analyse, der blev foretaget i konsekvensanalysen af dette initiativ, at det er nødvendigt at ændre visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 6/2002, navnlig for at forbedre og strømline RCD-registreringssystemet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er udformet med henblik på at mindske den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne for virksomheder og individuelle designere, der anvender EF-designsystemet, og for EUIPO. Forslaget indebærer målrettede ændringer af den selvstændige forordning (EF) nr. 6/2002 og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål.

- **Valg af retsakt**

Målene med dette forslag kan kun nås ved en retsakt, der ændrer de eksisterende materielle og proceduremæssige bestemmelser for EF-designet, som er i form af en forordning. Der er derfor behov for en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 6/2002.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen foretog en samlet evaluering af det nuværende direktiv og den nuværende forordning, som blev offentliggjort i november 2020⁹. Den konkluderede, at EU-lovgivningen om designbeskyttelse havde opfyldt målene og stadig i vid udstrækning var egnet til formålet.

Med hensyn til forordning (EF) nr. 6/2002 blev der ved evalueringen imidlertid konstateret visse mangler. Navnlig er procedurerne for RCD-registrering delvis forældede eller medfører unødvendige administrative byrder, og niveauet og strukturen af de gebyrer, der skal betales, er ikke optimal.

På grundlag af resultaterne af evalueringen gennemførte Europa-Kommissionen en konsekvensanalyse og besluttede derefter at revidere lovgivningen. De forskellige trin i konsekvensanalysen, fra kortlægning af problemer og deres årsager til fastlæggelse af mål og mulige politiske løsningsmodeller, byggede på resultaterne af evalueringsrapporten.

- **Høringer af interesserede parter**

Der blev gennemført en omfattende første offentlig høring i perioden fra den 18. december 2018 til den 30. april 2019¹⁰ med henblik på i) at indsamle tilstrækkelig dokumentation og synspunkter fra interessenter til at understøtte evalueringen af EU's designlovgivning og ii) at fastslå, i hvilket omfang denne lovgivning fungerer efter hensigten og stadig kan anses for egnet til formålet.

Næsten to tredjedele af respondenterne mente, at beskyttelsessystemet for industrielt design i EU (det nationale designsystem i henhold til direktivet og EF-designordningen samlet set) fungerer godt. Samtidig pegede næsten halvdelen af respondenterne på utilsigtede konsekvenser eller mangler i forordningen og/eller direktivet.

Som supplement til den omfattende høring i forbindelse med evalueringen gennemførte Kommissionen endnu en offentlig høring i perioden fra den 29. april til den 22. juli 2021¹¹ for at indhente yderligere dokumentation og synspunkter fra interessenter om udvalgte spørgsmål og om mulige løsningsmodeller og deres virkninger for at støtte revisionen af lovgivningen om design.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Konsekvensanalysen af revisionen af forordning (EF) nr. 6/2002 og direktiv 98/71/EF byggede navnlig på to eksterne undersøgelser, der omfattede både økonomiske¹² og

⁹ SWD(2020) 264 final.

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-3527248/public-consultation_en

¹¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12609-Intellectual-property-review-of-EU-rules-on-industrial-design-Design-Directive-public-consultation_en

¹² https://ec.europa.eu/growth/content/economic-review-industrial-design-europe-0_en

juridiske¹³ aspekter af designbeskyttelsessystemernes funktion i EU. Hvad specifikt angår spørgsmålet om beskyttelse af reservedele blev konsekvensanalysen desuden understøttet af to yderligere undersøgelser af den indvirkning, som beskyttelse har på pris og prisspredning¹⁴ og på markedsstrukturen for reservedele til motorkøretøjer i EU¹⁵.

Der blev indhentet yderligere oplysninger til støtte for konsekvensanalysen ved et tæt samarbejde med EUIPO og en række andre undersøgelser og rapporter, som det havde udarbejdet, samt andre tilgængelige undersøgelser og dataindsamlinger udarbejdet af nationale og internationale offentlige myndigheder, herunder nationale IP-kontorer, akademikere og andre interessenter.

- **Konsekvensanalyse**

Da dette forslag fremlægges i en pakke sammen med forslaget om revision af direktiv 98/71/EF, gennemførte Kommissionen en fælles konsekvensanalyse for både det og det parallelle forslag til omarbejdning af direktiv 98/71/EF¹⁶. Denne konsekvensanalyse blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 27. oktober og fik en positiv udtalelse fra Udvalget den 26. november 2021. Den endelige konsekvensanalyse tager hensyn til bemærkningerne i denne udtalelse.

I konsekvensanalysen behandlede Kommissionen to centrale problemstillinger:

1. Forstyrrelser i samhandelen inden for EU og hindringer for konkurrencen i nogle medlemsstater med hensyn til reparationsreservedele.
2. Virksomhederne, navnlig SMV'er og individuelle designere afskrækkes fra at søge registreret designbeskyttelse på EU-plan eller nationalt plan — på grund af de høje omkostninger, byrder og forsinkelser ved opnåelsen af beskyttelse og den begrænsede forudsigelighed omkring den.

Mens spørgsmålet om reservedele (det første problem) og spørgsmålet om divergerende (proceduremæssige) bestemmelser som en del af det andet problem skal behandles i forbindelse med den sideløbende revision af direktivet, skal de delvist forældede procedurer for registrering af EF-design og suboptimale gebyrer, der skal betales for registrerede EF-design, behandles i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 6/2002.

Følgende enkeltstående (simple) løsningsmodel blev overvejet for at løse problemet med komplekse procedurer for RCD-registrering og for at nå målet om at gøre beskyttelsen mere tilgængelig og effektiv:

Løsningsmodel 2: Forenkling og strømlining af RCD-procedurerne (herunder gennem tilpasning til EU-varemærkeformen). Denne løsningsmodel indebærer navnlig en ajourføring af kravene til afbildning af design, fjernelse af kravet om "klasseenhed" for samlede designansøgninger og tilpasning af RCD-procedurer i forhold til EF-varemærkeprocedurer.

¹³ https://ec.europa.eu/growth/content/legal-review-industrial-design-protection-europe-0_en

¹⁴ Herz, B., & Mejer, M. (2020). The effect of design protection on price and price dispersion: Evidence from automotive spare parts.

¹⁵ Nikolic, Z. (September, 2021). Market structure of motor vehicle visible spare parts in the EU. Undersøgelse bestilt hos Wolk After Sales Experts GmbH. Tilgængelig på <https://op.europa.eu/s/sMA8>

¹⁶ Add link to IA and Executive summary

Følgende løsningsmodel med delløsninger blev overvejet for at løse problemet med suboptimale RCD-gebyrer og for at nå målet om at gøre RCD-beskyttelsen billigere:

Løsningsmodel 3:: Lavere RCD-registreringsgebyr og lettere indgivelse af samlede ansøgninger. Denne løsningsmodel kræver, at kravet om "klasseenhed" bortfalder for flere ansøgninger, og at de gebyrbeløb, der skal betales, justeres. For at sikre ligebehandling af ansøgere med mindre og større ansøgningsmængder indebærer en tilpasning af de gebyrer, der skal betales, også indførelse af et fast gebyr pr. yderligere design og dermed afskaffelse af mængderabatter på forskellige niveauer afhængigt af antallet af design i en samlet ansøgning.

For at opveje disse fordele i ansøgningsfasen kombineres ovennævnte foranstaltning med en stigning i de efterfølgende fornyelsesgebyrer. Denne løsningsmodel giver lettere adgang til RCD-beskyttelse, navnlig for SMV'er (billigere erhvervelse af rettigheder og første fornyelse), samtidig med at det sikres, at kun de RCD'er, der anvendes på markedet, forbliver i registret, ved gradvist at forhøje de efterfølgende fornyelsesgebyrer for anden, tredje og fjerde fornyelse.

I både **delløsning 3.1 og 3.2** vil det samlede gebyr for at opnå et enkelt RCD blive reduceret fra 350 EUR til 250 EUR. Derefter vil gebyret for hvert yderligere design, der indgår i en samlet ansøgning, være på 125 EUR¹⁷ under delløsning 3.1 og 100 EUR under delløsning 3.2.

Gebyrerne for fornyelser under delmodel 3.1 er som følger:

- første fornyelse — 70 EUR
- anden fornyelse — 140 EUR
- tredje fornyelse — 280 EUR
- fjerde fornyelse — 560 EUR¹⁸

For denne delløsning svarer summen af gebyrer for de to første fornyelser til gebyrerne under den nuværende gebyrordning, dvs. i alt 210 EUR¹⁹.

I modsætning hertil vil alle fornyelsesgebyrer under delløsning 3.2 være højere end under den nuværende ordning.

Tilpasningen af gebyrerne vil under alle omstændigheder blive kombineret med en forenkling af gebyrstrukturen ved at afskaffe bekendtgørelsesgebyret og tilføje dette gebyr til registreringsgebyret. For at bringe RCD-reglerne i overensstemmelse med reglerne for EU-varemærker vil overdragelsesgebyret for RCD'er blive afskaffet.

Fordelene ved gebyrnedsettelsen vil primært komme brugerne af RCD-systemet til gode. Virksomhederne vil få mere for pengene og vil ikke betale mere for EUIPO's tjenester end strengt nødvendigt. Dette vil gøre det muligt for især SMV'er og individuelle designere at begrænse deres omkostninger og konkurrere med større virksomheder på mere fordelagtige vilkår. Dette vil være til gavn for forbrugerne og i sidste ende samfundet som helhed.

For at gøre RCD-beskyttelsen mere tilgængelig og økonomisk overkommelig for virksomhederne og holde sig ajour med de teknologiske fremskridt forventes **løsningsmodel 2** om forenkling og strømlining af procedurer kombineret med **delløsning 3.1** om gebyrer (som ikke medfører en uforholdsmæssig stor stigning i fornyelsesgebyrerne i forhold til

¹⁷ Under det nuværende system er det 115 EUR for hvert design fra det andet til det tiende design og 50 EUR for hvert design fra og med det 11. design.

¹⁸ Under det nuværende system er det 90 EUR for den første fornyelse, 120 EUR for den anden, 150 EUR for den tredje og 180 EUR for den fjerde fornyelsesperiode.

¹⁹ EUR 90 + EUR 120.

delløsning 3.2) at skabe positive virkninger og klare fordele for virksomheder, navnlig SMV'er og individuelle designere.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag og det parallelle forslag til omarbejdning af direktiv 98/71/EF blev medtaget i bilag II til Kommissionens arbejdsprogram for 2022²⁰, hvorfor de er en del af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit).

Dette forslag har til formål at tilpasse RCD-beskyttelsessystemet i EU til den digitale tidsalder og gøre det mere tilgængeligt og effektivt for ansøgere. Med hensyn til digitalisering vil den foreslåede ajourføring af kravene til afbildning af design gøre det muligt for ansøgere at gengive deres design på en klar og præcis måde ved hjælp af almindeligt tilgængelig teknologi. Dette vil navnlig lette indgivelsen af nye digitale designtyper.

En detaljeret revision af kravene til afbildning (som skal følges i henhold til den krævede nye afledte ret, der skal vedtages) vil være til stor gavn for både de ansøgende virksomheder og EUIPO, da det i væsentlig grad vil mindske risikoen for mangler og øge retssikkerheden.

Med hensyn til forenkling vil den foreslåede ophævelse af kravet om "klasseenhed" gøre det muligt for virksomheder at indgive (flere) samlede designansøgninger ved at kombinere flere design i én ansøgning uden at være begrænset til produkter af samme art. Desuden vil den foreslåede tilpasning og forenkling af RCD-gebyrordningen mindske de administrative byrder (navnlig ved at afskaffe bekendtgørelsesgebyret og indføre et fast gebyr for hvert yderligere design, der indgives som led i en samlet ansøgning) og gøre registreringen lettere og mere gennemsigtig for RCD-ansøgere.

De relevante omkostningsbesparelser er specificeret og sammenfattet i tabel 8.1 i konsekvensanalysen.

- **Grundlæggende rettigheder**

Initiativet vil forbedre designeres muligheder for at beskytte deres rettigheder og dermed opnå en positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder såsom ejendomsretten og retten til effektive retsmidler. For at gøre designbeskyttelsessystemet i EU mere afbalanceret har det også til formål at skabe et mere robust katalog over begrænsninger af designrettigheder, hvor der tages hensyn til fairness- og konkurrencebaserede overvejelser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil ikke få nogen indvirkning på Den Europæiske Unions budget og ledsages derfor ikke af en finansieringsoversigt, jf. artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets finansforordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012).

²⁰ [Kommissionens arbejdsprogram 2022 – væsentlige dokumenter | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip18_1111)

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil anvende EUIPO's årsrapporter og statistikker til navnlig at overvåge udviklingen af designansøgninger hos EUIPO, SMV'ers anvendelse af designbeskyttelse (baseret på fremtidig statistisk opdeling) og ændringer i i) antallet af samlede ansøgninger, ii) antallet af design med fornyet beskyttelse og iii) antallet af fornyelser.

Overvågningsaktiviteterne vil tage hensyn til den krævede gennemførelsesperiode (herunder med henblik på at vedtage den nødvendige nye afledte ret på grundlag af de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der skal tillægges Kommissionen) samt tilstrækkelig tid til, at markedsdeltagerne kan tilpasse sig den nye situation.

Et sæt relevante indikatorer som omhandlet i afsnit 9 i konsekvensanalysen vil blive overvejet i forbindelse med evalueringen af ændringerne. En sådan evaluering vil blive foretaget fem år efter fuld gennemførelse af alle de nødvendige ændringer, herunder hvad angår den afledte ret til supplerende og gennemførelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 6/2002.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

- Ajourføring af terminologien og bestemmelserne om EUIPO's forvaltning

Af hensyn til sammenhængen og efter Lissabontraktatens ikrafttræden er anvendelsen af udtrykket "Fællesskabet" forældet. Den terminologi, der anvendes i forordning (EF) nr. 6/2002, bringes derfor i overensstemmelse med både Lissabontraktaten og forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker. Fremover vil registrerede EF-design eller RCD'er få betegnelsen registrerede EU-design (REUD).

- Bestemmelser om EUIPO's forvaltning (afsnit XI)

Da de vigtigste bestemmelser om forvaltningen af EUIPO blev ændret i forordning (EU) 2017/1001, tilpasses de supplerende bestemmelser i forordning (EF) nr. 6/2002 i overensstemmelse hermed.

- Definition af design og produkt (artikel 3)

Definitionerne ajourføres, præciseres og udvides med henblik på i) at fremtidssikre forslaget til forordning i lyset af de teknologiske fremskridt og ii) at skabe større retssikkerhed og gennemsigtighed med hensyn til den præcise genstand for designbeskyttelse.

Som reaktion på fremkomsten af nye teknologiske design, der ikke er inkorporeret i fysiske produkter, foreslås det navnlig at ajourføre og udvide produktbegrebet for bedre at dække og sondre mellem de produkter, der er visualiseret i grafisk form, og som er inkorporeret i en fysisk genstand, eller som fremgår af den rumlige indretning af elementer, der danner et indre miljø.

- Beskyttelsens genstand (artikel 18a)

Af hensyn til retssikkerheden i forbindelse med "synlighedskravet" foreslås det at tilføje en særlig bestemmelse, hvorefter designbeskyttelse kun gives til de elementer af udseendet, som er synlige i ansøgningen om registrering.

- Anvendelsesområdet for de rettigheder, der er knyttet til et registreret design (artikel 19)

For at gøre det muligt for designrettighedshavere mere effektivt at adressere de udfordringer, som den øgede udbredelse af 3D-printteknologier medfører, foreslås det at tilpasse anvendelsesområdet for designrettigheder i overensstemmelse hermed.

Efter EU-varemærkereformen anses det desuden for vigtigt for en effektiv bekæmpelse af stadig flere varemærkeforfalskningsaktiviteter at tilføje en tilsvarende bestemmelse til de retlige rammer for RCD'er, som giver rettighedshaverne mulighed for at forhindre, at forfalskede produkter passerer gennem EU's område eller bringes i en anden toldsituation uden at overgå til fri omsætning der.

- Begrænsning af de tilknyttede rettigheder (artikel 20)

For at sikre en bedre balance mellem de involverede legitime interesser og under hensyntagen til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens)²¹ praksis foreslås det at supplere listen over tilladte anvendelser ved at tilføje "referencebrug" og "kritik og parodi".

- Reparationsklausul (artikel 20a)

I overensstemmelse med indsættelsen af en reparationsklausul i direktivet foreslås det, at den midlertidige reparationsklausul, der i øjeblikket er indeholdt i artikel 110 i forordning (EF) nr. 6/2002, ændres til en permanent bestemmelse.

Af konsistenshensyn i forhold til den reparationsklausul, der er indsat i direktivet, og i lyset af EU-Domstolens praksis²² foreslås det udtrykkeligt at begrænse reparationsklausulens anvendelsesområde til komponenter, hvis udseende afhænger af det pågældende sammensatte produkts udseende.

Desuden bør det præciseres, at reparationsklausulen kun kan anvendes som forsvar mod krænkelsessøgsmål, hvis forbrugerne er behørigt informeret om oprindelsen af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt.

— Designmeddelelse (artikel 26a)

Indehavere af registrerede EU-design skal have adgang til en designmeddelelse, der giver dem mulighed for at informere offentligheden om, at designet er blevet registreret.

- Kumulationsprincippet (artikel 96, stk. 2)

Princippet om kumulation af design og ophavsretlig beskyttelse opretholdes, samtidig med at der tages hensyn til, at der siden vedtagelsen af den oprindelige lovgivning er sket fremskridt med hensyn til harmonisering på det ophavsretlige område.

- Krav til afbildning af design (artikel 36 og 36a)

Den foreslåede ændring af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 6/2002 har til formål at sikre, at afbildningen af designet gør det muligt klart at skelne og offentliggøre alle detaljer om den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse, uanset hvilken form for afbildning der anvendes. I betragtning af det ubetydelige antal indleverede eksemplarer foreslås det

²¹ Dom i de forenede sager C-24/16 og C-25/16, *Nintendo*, ECLI:EU:C:2017:724.

²² Dom i de forenede sager C-397/16 og C-435/16, *Acacia*, ECLI:EU:C:2017:992.

endvidere at afskaffe muligheden for at indgive et eksemplar i stedet for en afbildning af designet.

Formålet med den foreslåede nye artikel 36a er at give Kommissionen beføjelse til at præcisere, hvilke oplysninger ansøgningen om et registreret EU-design skal indeholde, herunder ajourføring af standarderne for designafbildning, så de er egnede til den digitale tidsalder (se også ovenfor under målrettet regulering og forenkling).

- Samlede ansøgninger (artikel 37)

Det foreslås at afskaffe kravet om "klasseenhed", således at ansøgere kan kombinere flere design i én samlet ansøgning uden at være begrænset til produkter af samme Locarnoklasse og med mulighed for at opnå en mængderabat.

- Tilpasning i forhold til EU-varemærkesager

Der foreslås flere ændringer for at gøre RCD-procedurerne mere effektive og samtidig sikre overensstemmelse med EU-varemærkesystemet. Sådanne ændringer omfatter i) opgivelse af muligheden for at indgive en ansøgning om registrering af EF-design gennem en af medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret eller Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret, ii) indførelse af muligheden for at ansøge om fortsat behandling eller tilbagekaldelse af en afgørelse fra EUIPO og iii) udvidelse af reglerne om faglig repræsentation til at omfatte hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

- Gebyrer, der skal betales (bilag I)

I betragtning af den afgørende betydning, som RCD-gebyrernes størrelse har for den overordnede funktion af designbeskyttelsessystemet i EU og dets komplementaritet i forhold til nationale designbeskyttelsessystemer samt af konsistenshensyn i forhold til forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker foreslås det, at både størrelsen af RCD-gebyrer og de betalingsregler, der i øjeblikket er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 (gebyrforordningen), integreres i forordning (EF) nr. 6/2002. Gebyrforordningen vil derfor blive forældet og foreslås ophævet.

Sammenlignet med størrelsen af de RCD-gebyrer, der i øjeblikket er fastsat i gebyrforordningen, foreslås det endvidere at nedsætte ansøgningsgebyret, som sammen med afskaffelsen af kravet om "klasseenhed" for samlede ansøgninger skal gøre adgangen til registreret EU-designbeskyttelse billigere, navnlig for SMV'er og individuelle designere, som har tendens til at indgive færre designansøgninger end større virksomheder.

Desuden foreslås det at forenkle RCD-gebyrordningen (f.eks. ved at sammenlægge registreringsgebyret og bekendtgørelsesgebyret for kun at opkræve et enkelt ansøgningsgebyr) for yderligere at øge systemets tilgængelighed, gennemsigtighed og brugervenlighed for virksomheder og designere, der ansøger om registreret EU-designbeskyttelse.

- Tilpasning i forhold til artikel 290 og 291 i TEUF

Forordningen tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage visse regler. Disse regler findes i øjeblikket i i) Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og ii) Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 af 16. december 2002 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked.

Da dette endnu ikke er sket, er det nødvendigt at tilpasse de beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til forordningen, til artikel 290 og 291 i TEUF. Forslaget har derfor til formål at indsætte en række specifikke nye beføjelser til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 6/2002³ blev der indført et designbeskyttelsessystem, der er specifikt for Den Europæiske Union, og som sikrer beskyttelse af design på EU-plan parallelt med den designbeskyttelse, der er tilgængelig på nationalt plan i medlemsstaterne i overensstemmelse med de respektive nationale designbeskyttelseslove, der er harmoniseret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF⁴.
- (2) I overensstemmelse sin meddelelse om bedre regulering⁵ og sit tilsagn om regelmæssigt at revidere EU's politikker iværksatte Kommissionen en omfattende evaluering af designbeskyttelsessystemerne i EU, herunder en omfattende økonomisk og juridisk vurdering, understøttet af en række undersøgelser⁶.
- (3) I sine konklusioner af 11. november 2020 vedrørende politikken for intellektuel ejendomsret og revisionen og af varemærkesystemet i Den Europæiske Union⁷ opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til revision af forordning (EF) nr. 6/2002 og direktiv 98/71/EF. Formålet med denne revision bør være at modernisere

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen: Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden, COM(2015) 215 final, s. 4.

⁶ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om evaluering af EU-lovgivningen om designbeskyttelse (SWD (2020) 264 final).

⁷ Rådets konklusioner om politikken for intellektuel ejendomsret og revisionen af systemet for industrielt design i Unionen 2020/C 379 I/01 (EUT C 379I af 10.11.2020, s. 1).

beskyttelsessystemerne for industrielle design i Unionen og gøre designbeskyttelse mere attraktiv for individuelle designere og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

- (4) Siden indførelsen af EF-designsystemet har erfaringen vist, at individuelle designere og virksomheder fra EU og tredjelande har accepteret det system, der er blevet et vellykket og levedygtigt supplement eller alternativ til beskyttelse af design på nationalt plan i medlemsstaterne.
- (5) Nationale designbeskyttelsessystemer er ikke desto mindre stadig nødvendige for de individuelle designere og virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres design på EU-plan, eller som ikke er i stand til at opnå EU-dækkende beskyttelse, mens der ikke er noget til hinder for at opnå national beskyttelse. Det bør overlades til den enkelte, der søger om designbeskyttelse, at beslutte, om der kun søges beskyttelse som et nationalt design i en eller flere medlemsstater eller kun som et EU-design eller begge dele.
- (6) Selv om Kommissionens evaluering af Unionens lovgivning om designbeskyttelse bekræftede, at den stadig i vid udstrækning er egnet til formålet, bebudede den i sin meddelelse "Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed"⁸ af 25. november 2020, at den efter den vellykkede reform af EU's varemærkelovgivning bl.a. vil revidere EU-lovgivningen om designbeskyttelse med henblik på at forbedre adgangen til og prisoverkommeligheden af designbeskyttelse i Unionen.
- (7) Sideløbende med forbedringerne og ændringerne af EU-designsystemet bør de nationale designlove og -praksisser harmoniseres yderligere og bringes i overensstemmelse med EU-designsystemet i det omfang, det er nødvendigt for så vidt muligt at skabe lige vilkår for registrering og beskyttelse af design i hele Unionen. Dette bør suppleres med yderligere bestræbelser fra Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO, "Kontoret"), medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret for at fremme konvergensen af praksis og værktøjer på designområdet inden for den samarbejdsramme, der er fastsat i artikel 152 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001⁹.
- (8) Det er nødvendigt at ajourføre terminologien i forordning (EF) nr. 6/2002 for at bringe den i overensstemmelse med Lissabontraktaten. Dette indebærer, at "EF-design" erstattes af "EU-design" ("EU-design"). Desuden skal terminologien tilpasses terminologien i forordning (EU) 2017/1001. Dette indebærer navnlig udskiftning af betegnelsen "Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)" med "Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret".
- (9) Siden indførelsen af EF-designsystemet har udviklingen i informationsteknologien medført, at der er opstået nye design, som ikke er inkorporeret i fysiske produkter. Dette kræver, at definitionen af produkter, der kan være omfattet af designbeskyttelse, udvides til udtrykkeligt at omfatte produkter, der er visualiseret i grafisk form, inkorporeret i en fysisk genstand eller som fremgår af den rumlige indretning af

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Optimering af EU's innovative potentiale: En handlingsplan for intellektuelle ejendomsrettigheder til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed (COM(2020) 760 final).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

elementer, der navnlig er beregnet til at danne et indre miljø. I denne forbindelse bør det også anerkendes, at bevægelsen, overgangen eller animationen af elementer kan bidrage til det visuelle udseende af design, navnlig for design, der ikke er inkorporeret i en fysisk genstand.

- (10) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, at rettighedshaveren opnår beskyttelse for de designelementer i et produkt, helt eller delvist, som synligt fremgår af ansøgningen om registrering af et EU-design og gøres offentligt tilgængelige ved bekendtgørelse eller ved at den relevante sagsakt kan konsulteres. Selv om designelementer ved et givet produkt ikke behøver at være synlige på noget bestemt tidspunkt eller i nogen bestemt brugssituation for at udløse designbeskyttelse, bør der gælde en undtagelse for designbeskyttelse af komponenter i et sammensat produkt, der skal forblive synlige under normal brug af det pågældende produkt.
- (11) Brugen af 3D-printteknologier på forskellige områder af industrien er stigende, hvilket medfører udfordringer for designrettighedshavere med hensyn til effektivt at forhindre ulovlig kopiering af deres beskyttede design. Det bør derfor fastsættes, at skabelse, downloading, kopiering og tilrådighedsstillelse af ethvert medium eller software, der optager designet med henblik på afbildning af et produkt, der krænker designet, skal betragtes som en anvendelse af designet, der kræver rettighedshaverens tilladelse.
- (12) For at sikre designbeskyttelse og bekæmpe forfalskning effektivt og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), som indeholder bestemmelser om transitfrihed, og for så vidt angår generiske lægemidler erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, bør indehaveren af et registreret EU-design have ret til at forhindre tredjeparter i - erhvervsmæssigt - at medbringe produkter til Unionen uden at være overgået til fri omsætning dér, når sådanne produkter kommer fra tredjelande og uden tilladelse inkorporere et design, der er identisk eller i det væsentlige identisk med det registrerede EU-design, eller når et design anvendes på produkter, der er identiske eller i det væsentlige identiske med det registrerede EU-design.
- (13) Med henblik herpå bør det være tilladt for indehavere af registrerede EU-design at forhindre indførsel af krænkende produkter og deres placering i alle toldsituationer, også når sådanne produkter ikke er beregnet til at blive markedsført i Unionen. Ved udførelsen af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013¹⁰, herunder på anmodning af rettighedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre de relevante kontroller på grundlag af risikoanalysekriterier.
- (14) Det er nødvendigt at forene behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af designrettigheder med nødvendigheden af at undgå at hæmme den frie handel med lovlige produkter. Derfor bør retten for indehaveren af det registrerede EU-design bortfalde, hvis klareren eller indehaveren af produkterne under en sag ved Den Europæiske Unions designdomstol ("EU-designdomstolen"), der har kompetence til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt EU-designet er blevet krænket, er i stand til at bevise, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde markedsføringen af produkterne i det endelige bestemmelsesland.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

- (15) De enerettigheder, der er knyttet til et registreret EU-design, bør være underlagt et passende sæt begrænsninger. Bortset fra privat og ikkekommerciel brug og handlinger, der udføres i forsøgsøjemed, bør tilladt brug omfatte reproduktion med henblik på citater eller undervisningshandling, referenceanvendelse i forbindelse med sammenlignende reklame og anvendelse med henblik på kommentar, kritik eller parodi, forudsat at disse handlinger er forenelige med god handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet. Tredjemands anvendelse af et registreret EU-design med henblik på kunstnerisk udtryk bør anses for loyale, så længe den er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør reglerne om EU-design anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.
- (16) Direktiv (EU) [xxx] harmoniserer medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttet design med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, såfremt det produkt, hvorpå designet anvendes eller hvori det indgår, udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for det beskyttede design. Den nuværende overgangsbestemmelse om en reparationsklausul i forordning (EF) nr. 6/2002 bør derfor ændres til en permanent bestemmelse. Da den tilsigtede virkning af denne bestemmelse er, at registrerede og ikkeregistrerede EF-designrettigheder ikke kan gøres gældende, når designet af komponenten af et sammensat produkt anvendes med henblik på reparation af et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, bør reparationsklausulen placeres blandt de tilgængelige søgsmålsmuligheder ved krænkelse af EU-designrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002. Af konsistenshensyn i forhold til den reparationsklausul, der er indsat i direktiv (EU) [XXX], og for at sikre, at omfanget af designbeskyttelsen kun begrænses for at forhindre, at designrettighedshavere rent faktisk tildeles produktmonopoler, er det desuden nødvendigt udtrykkeligt at begrænse anvendelsen af reparationsbestemmelsen i forordning (EF) nr. 6/2002 til komponenter af et sammensat produkt, hvis udseende det beskyttede design afhænger af. For at sikre, at forbrugerne ikke vildledes, men er i stand til at træffe en informeret beslutning mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparationen, bør det desuden udtrykkeligt fremgå af loven, at reparationsklausulen ikke kan påberåbes af komponentfabrikanten eller -sælgeren, som ikke behørigt har informeret forbrugerne om oprindelsen af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt.
- (17) For at lette markedsføringen af designbeskyttede produkter, navnlig for SMV'er og individuelle designere, og for at øge kendskabet til de eksisterende ordninger for designregistrering på både EU-plan og nationalt plan bør en almindeligt anerkendt meddelelse bestående af symbolet (D) være tilgængelig for designrettighedshavere og andre med deres samtykke.
- (18) I betragtning af det lave antal EU-designansøgninger, der indgives til medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret, og for at tilpasse systemet for EU-designansøgninger til det system, der er fastsat i forordning (EU) 2017/1001, bør det fremover kun være muligt at indgive en EU-designansøgning til Kontoret.
- (19) Både teknologiske fremskridt og erfaringerne med anvendelsen af det nuværende EU-designregistreringssystem har vist, at der er behov for at forbedre visse aspekter af proceduren. Derfor bør der træffes visse foranstaltninger for at ajourføre, forenkle og

fremskynde procedurerne, hvis det er relevant, og for at styrke retssikkerheden og den retlige forudsigelighed, hvis det er nødvendigt.

- (20) Med henblik herpå er det af afgørende betydning at tilvejebringe passende midler til at muliggøre en klar og præcis afbildning af alle design, som kan tilpasses det tekniske fremskridt med hensyn til visualisering af design og EU-erhvervsgrenens behov. For at sikre, at den samme grafiske afbildning kan anvendes til designansøgninger i en eller flere medlemsstater og til ansøgninger om registrerede EU-design, bør Kontoret, medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret være forpligtet til at samarbejde om at fastlægge fælles standarder for de formelle krav, som afbildningen skal opfylde.
- (21) Det er af effektivitetshensyn også hensigtsmæssigt at gøre det lettere at indgive samlede ansøgninger om registrering af EU-design ved at give ansøgerne mulighed for at kombinere design i én ansøgning uden at være underlagt den betingelse, at de produkter, som designet skal inkorporeres i, eller som de skal anvendes på, alle tilhører samme klasse i Locarnoklassifikationen¹¹. Der bør dog fastsættes en maksimumsgrænse for at undgå potentielt misbrug af samlede ansøgninger.
- (22) Af effektivitetshensyn og for at strømline sagsbehandlingen bør der udelukkende anvendes elektroniske anmeldelses- og kommunikationsmidler.
- (23) For at gøre adgangen til registreret EU-designbeskyttelse mere økonomisk overkommelig og gennemsigtig, navnlig for SMV'er og individuelle designere, der har tendens til at indgive færre design end større virksomheder, er det hensigtsmæssigt at justere strukturen og størrelsen af gebyrerne for ansøgning om registrerede EU-design.
- (24) I betragtning af, at størrelsen af de gebyrer, der skal betales til Kontoret, har afgørende betydning for, at EU-designbeskyttelsessystemet kan fungere, og for at det kan fungere som supplement til de nationale designsystemer, samt for at tilnærme sig den lovgivningsmæssige tilgang i forordning (EU) 2017/1001, er det hensigtsmæssigt at fastsætte disse gebyrbeløb direkte i forordning (EF) nr. 6/2002 i form af et bilag. Gebyrernes størrelse bør fastsættes på et niveau, der både sikrer, at de indtægter, de genererer, i princippet er tilstrækkelige til, at Kontorets budget balancerer, og at der er sameksistens og komplementaritet mellem EU-designet og de nationale designsystemer, også under hensyntagen til størrelsen af det marked, der dækkes af EU-designet, og SMV'ernes behov.
- (25) Forordning (EF) nr. 6/2002 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning. Som følge af traktatens ikrafttræden bør de beføjelser, Kommissionen har fået tillagt i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002, bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (26) For at sikre, at Kontoret foretager en effektiv, efficient og hurtig behandling og registrering af EU-designansøgninger efter procedurer, der er gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser om procedurerne for ændring af en ansøgning.

¹¹ Den internationale klassifikation af industrielle mønstre og modeller under Locarnoarrangementet (Locarnoklassifikationen), 13. udgave.

- (27) For at sikre, at et registreret EU-varemærke kan erklæres ugyldigt på en effektiv og efficient måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige procedurer, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af procedurerne for at erklære et registreret EU-design ugyldigt.
- (28) For at gøre det muligt for appelkamrene at foretage en effektiv, efficient og fuldstændig prøvelse af Kontorets afgørelser ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, retfærdig og rimelig procedure bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser i appelsager, hvor sager vedrørende EU-design kræver undtagelser fra bestemmelserne i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 73 i forordning (EU) 2017/1001.
- (29) For at sikre en gnidningsløs, effektiv og efficient drift af EU-designsystemet bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår præcisering af kravene med hensyn til detaljerne vedrørende mundtlig forhandling og de detaljerede ordninger for bevisoptagelse, de detaljerede ordninger for bekendtgørelse, kommunikationsmidler og de formularer, der skal benyttes af sagens parter, reglerne for beregning og varighed af frister, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller annullering af en indførelse i registret over EU-design, de detaljerede ordninger for genoptagelse af sager samt de nærmere bestemmelser om repræsentation ved Kontoret.
- (30) For at sikre en effektiv og efficient organisation af appelkamrene bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser om organisationen af appelkamrene, når sager om EU-design kræver en undtagelse fra de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001.
- (31) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹². For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 6/2002 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår præcisering af de nærmere bestemmelser om ansøgninger, anmodninger, certifikater, påberåbelser, regler, meddelelser og ethvert andet dokument i henhold til de relevante proceduremæssige krav, der er fastsat i forordning (EF) nr. 6/2002, samt for så vidt angår maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagens behandling, og som faktisk er afholdt, de nærmere bestemmelser om offentliggørelse i *Registreringstidende for EU-design* og *Kontorets Meddelelsesblad*, de detaljerede ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og de nationale myndigheder, de nærmere bestemmelser om oversættelse af støttedokumentation i skriftlige sager og de nøjagtige typer af afgørelser, der skal træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingerne. Disse beføjelser bør udøves i

¹² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹³.

- (33) I betragtning af den fremskredne harmonisering af ophavsretslovgivningen i Unionen er det hensigtsmæssigt at tilpasse princippet om kumulation af beskyttelse i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002 og ophavsretslovgivningen ved at tillade, at design, der er beskyttet af EU-designrettigheder, beskyttes som ophavsretligt beskyttede værker, forudsat at kravene i Unionens ophavsretslovgivning er opfyldt.
- (34) Forordning (EF) nr. 6/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed, og forordning (EF) nr. 2246/2002 bør ophæves.
- (35) Eftersom målene for nærværende forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan nås på EU-plan på grund af EU-designsystemets selvstændige karakter i forhold til de nationale systemer; kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (36) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁴ og afgav udtalelse den [...] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 6/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:
"Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EU-design".
- 2) Artikel 1, stk. 1, affattes således:
"1. Et design, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser, benævnes i det følgende "EU-design."
- 3) I alle artiklerne erstattes ordene "EF-design" af "EU-design", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 4) I hele forordningen ændres ordet "EF-designdomstol" til "EU-designdomstol", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 5) I artikel 1, stk. 3, artikel 7, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 96, stk. 1, artikel 98, stk. 1, artikel 98, stk. 5, artikel 106a, stk. 1, artikel 106a, stk. 2, artikel 106d, stk. 1, artikel 106d, stk. 2, og artikel 110a, stk. 1, ændres ordene "Fællesskabet" til "Unionen", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 6) Artikel 2 affattes således:

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

"Artikel 2

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret ("Kontoret"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001*, udfører de opgaver, der pålægges det ved denne forordning.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1)."

7) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 2a

Handleevne

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning anses virksomheder, selskaber eller andre retlige enheder som juridiske personer, hvis de ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandler samt optræde som part i en retssag."

8) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "design": et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig de særlige træk ved selve produktets og/eller dets dekorations linjer, konturer, farver, form, struktur og materiale, herunder enhver bevægelse, overgang eller anden form for animation af disse træk
 - 2) "produkt": en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, bortset fra edb-programmer, uanset om den er inkorporeret i en fysisk genstand eller optræder sig i digital form, herunder:
 - a) emballage, sæt af artikler, udstyr, rumlig indretning af elementer, der navnlig er beregnet til at danne et indre miljø, og dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt
 - b) grafiske værker eller symboler, logoer, overflademønstre, typografiske skrifttyper og grafiske brugergrænseflader
 - 3) "sammensat produkt": et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen."
- 9) Artikel 4, stk. 1, affattes således:
- "1. Et design beskyttes af et EU-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter."
- 10) I artikel 7, stk. 2, affattes indledningen således:
- "2. Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 tages der ikke hensyn til offentliggørelsen, hvis det offentliggjorte design, som er identisk med eller ikke i helhedsindtrykket afviger fra det

design, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til et registreret EU-design, er blevet offentliggjort:".

11) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Begyndelses- og sluttidspunktet for beskyttelsen af et registreret EU-design

1. Beskyttelsen som registreret EU-design af et design, der opfylder kravene i afdeling 1, opstår, når Kontoret foretager registrering.
2. Registreringsperioden for et registreret EU-design er fem år regnet fra den dag, registreringsansøgningen blev indgivet. Rettighedshaveren kan få fornyet beskyttelsesperioden for en eller flere perioder på hver fem år indtil i alt 25 år regnet fra ansøgningen om registrering."

12) Artikel 13 udgår.

13) Artikel 15 og 16 erstattes af følgende:

"Artikel 15

Krav på et EU-design

1. Hvis en person, der ikke er berettiget i henhold til artikel 14, offentliggør eller gør krav på et ikkeregistreret EU-design, eller hvis der er blevet ansøgt om eller registreret et registreret EU-design i en sådan persons navn, kan den person, der er berettiget til designet i henhold til den pågældende bestemmelse, uden at dette berører andre retsmidler, som den pågældende har adgang til, ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat kræve at blive anerkendt som den retmæssige indehaver af EU-designet.
2. Er en person i fællesskab med en anden berettiget til et EU-design, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive anerkendt som medindehaver af designet.
3. Søgsmål i henhold til stk. 1 eller 2 forældes tre år efter datoen for bekendtgørelse af det registrerede EU-design eller den dato, hvor det ikkeregistrerede EU-design blev offentliggjort. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EU-designet, var i ond tro, da der blev ansøgt om designet, eller da det blev offentliggjort eller opnået.
4. Den person, der er berettiget til et EU-design i henhold til artikel 14, kan i henhold til nærværende artikels stk. 1 indgive en anmodning om ændring af ejendomsretten til Kontoret sammen med en endelig afgørelse fra den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat.
5. Er det et registreret EU-design, indføres følgende i det i artikel 72 omhandlede EU-designregister ("registret"):
 - a) en angivelse af, at der er anlagt søgsmål efter stk. 1 ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat
 - b) datoen for og oplysninger om den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat eller enhver anden afslutning af søgsmålet

- c) enhver ændring i ejendomsretten til det registrerede EU-design som følge af den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat.

Artikel 16

Retsvirkningerne af en dom vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et registreret EU-design

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejendomsretten til et registreret EU-design som følge af et søgsmål i henhold til artikel 15, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder, når navnet på den nye indehaver af det registrerede EU-design, indføres i registret.

2. Har indehaveren eller en licenshaver af det registrerede EU-design - før et i henhold til artikel 15, stk. 1, anlagt søgsmål er blevet registreret - udnyttet designet inden for Unionen eller har truffet væsentlige og faktiske forberedelser med henblik herpå, kan denne indehaver eller licenshaver fortsætte udnyttelsen, såfremt de senest tre måneder efter datoen for indførelse af den nye indehaver i registret, anmoder den nye indehaver, der er indført i registret, om en ikkeeksklusiv licens. Licensen meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren af det registrerede EU-design eller licenshaveren var i ond tro på det tidspunkt, hvor denne indehaver eller licenshaver begyndte at udnytte designet eller traf forberedelser med henblik herpå."

- 14) I artikel 18 tilføjes følgende punktum:

"Denne ret omfatter retten til at indføre en ændring af designerens eller teamets navn i registret."

- 15) Følgende artikel 18a indsættes efter titlen i afdeling 4:

"Artikel 18a

Beskyttelsens genstand

Der ydes beskyttelse for de elementer af et registreret EU-designs udseende, som fremgår synligt af ansøgningen om registrering."

- 16) Artikel 19-21 erstattes af følgende:

"Artikel 19

Rettigheder, der er knyttet til et registreret EU-design

1. Registreringen som et EU-design giver indehaveren eneret til at bruge det pågældende design og til at forbyde tredjemand at bruge det uden indehaverens samtykke.

2. Navnlige følgende kan forbydes i medfør af stk. 1:

- a) fremstilling, udbud, markedsføring eller brug af et produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå designet anvendes
- b) import eller eksport af et produkt som omhandlet i litra a)
- c) oplagring af et produkt som omhandlet i litra a) til de formål, der er omhandlet i litra a) og b)

- d) skabelse, downloading, kopiering og deling eller distribution til andre af et hvilket som helst medium eller software, der optager designet, med henblik på at muliggøre fremstillingen af et produkt som omhandlet i litra a).

3. Uanset artikel 10, stk. 1, har indehaveren af et registreret EU-design ret til at forhindre tredjemand i erhvervsmæssigt at bringe produkter fra tredjelande ind i Unionen, som ikke er overgået til fri omsætning i Unionen, hvis designet er identisk inkorporeret i eller anvendes på disse produkter, eller hvis designet ikke i sine væsentlige aspekter kan skelnes fra sådanne produkter, og der ikke er givet tilladelse hertil.

Den rettighed, hvortil der henvises i første afsnit, bortfalder, hvis der under sagen, der skal fastlægge, om det registrerede EU-design er blevet krænkede, og som er iværksat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013*, fremlægges dokumentation af klareren eller indehaveren af produkterne for, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde markedsføring af varerne i det endelige bestemmelsesland.

4. Indehaveren af et ikkeregistreret EU-design har kun ret til at forbyde de i stk. 1 og 2 omhandlede handlinger, hvis den brug, der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det pågældende design.

Ovennævnte brug, der gøres indsigelse imod, anses imidlertid ikke for at skyldes kopiering af et beskyttet EU-design, hvis den hidrører fra et selvstændigt arbejde fra en designer, som med rimelighed må formodes ikke at have haft kendskab til det design, indehaveren har offentliggjort.

5. Stk. 4 finder ligeledes anvendelse på et registreret EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, så længe offentligheden ikke har fået adgang til den relevante registrering i registret samt til sagsakten i henhold til artikel 50, stk. 4.

Artikel 20

Begrænsninger i EU-designets retsvirkninger

1. De rettigheder, der er knyttet til et EU-design, kan ikke udøves i forbindelse med:
- a) handlinger af privat art og uden erhvervsmæssigt formål
 - b) handlinger, der udføres i forsøgsøjemed
 - c) handlinger til eftergørelse i citatøjemed eller til undervisningsbrug
 - d) handlinger, der udføres med henblik på at identificere eller henvise til et produkt som designrettighedsindehaverens
 - e) handlinger, der udføres med henblik på kommentering, kritik eller parodi
 - f) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et tredjeland, hvis disse midlertidigt kommer ind på Unionens område
 - g) import til Unionen af reservedele og tilbehør med henblik på reparation af skibe og luftfartøjer som omhandlet i litra f)
 - h) udførelse af reparationer på skibe og luftfartøjer som omhandlet i litra f).
2. Stk. 1, litra c), d) og e), finder kun anvendelse, hvis handlingerne er forenelige med god handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af

designet, og for så vidt angår litra c), når kilden til det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå designet finder anvendelse, nævnes.

Artikel 20a

Reparationsklausul

1. Der ydes ikke beskyttelse til et EU-design, der udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens design, og som i henhold til artikel 19, stk. 1, udelukkende anvendes med henblik på reparation af det sammensatte produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende.

2. Stk. 1 kan ikke påberåbes af fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt, som ikke har informeret forbrugerne behørigt ved hjælp af en klar og synlig angivelse på produktet eller i en anden passende form om oprindelsen af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt, således at de kan træffe et informeret valg mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation.

Artikel 21

Konsumtion af rettigheder

De til EU-designet knyttede rettigheder omfatter ikke handlinger i forbindelse med produkter, som et design, der falder inden for EF-designets beskyttelsesområde, indgår i eller er anvendt på, hvis produktet er blevet markedsført i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) af indehaveren af EU-designet eller med dennes samtykke.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

17) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

"2. Et EU-design kan erklæres ugyldigt, selv efter at EU-designet er bortfaldet eller er blevet opgivet, hvis ansøgeren godtgør at have en legitim interesse i at opnå en realitetsafgørelse."

18) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Ugyldighedsgrunde

1. Et EU-design kan kun erklæres ugyldigt,

- a) hvis EU-designet ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, nr. 1)
- b) hvis EU-designet opfylder ikke kravene i artikel 4-9
- c) hvis rettighedshaveren i henhold til en afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed ikke er berettiget til EU-designet i henhold til artikel 14

- d) hvis EU-designet er i strid med et tidligere design, som er blevet offentliggjort, og som er beskyttet fra en dato, der ligger forud for datoen for indgivelse af ansøgningen, eller hvis der begæres prioritet, datoen for EU-designets prioritet:
 - i) ved et registreret EU-design eller en ansøgning om et sådant design med forbehold for, at det bliver registreret
 - ii) ved en registreret designrettighed i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold for, at den bliver registreret, eller
 - iii) ved en designrettighed, der er registreret i henhold til Genèveaftalen under Haagarrangementet af 1999 vedrørende international registrering af industrielle design ("Genèveaftalen"), som har retsvirkning i Unionen, eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold for, at den bliver registreret
- e) hvis et kendetegn benyttes i et senere design, og EU-lovgivningen eller medlemsstatens lovgivning vedrørende sådanne tegn giver rettighedsindehaveren til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug
- f) hvis designet udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning
- g) hvis designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret ("Pariserkonventionen"), eller en uretmæssig brug af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte artikel, og som er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat.

2. De ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), kan påberåbes af følgende:

- a) enhver fysisk eller juridisk person
- b) enhver sammenslutning eller ethvert organ, der er oprettet med det formål at repræsentere fabrikanters, producenters, tjenesteyderes, erhvervsdrivendes eller forbrugeres interesser, hvis denne sammenslutning eller dette organ har søgsmålskompetence og kan sagsøges i eget navn i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på sammenslutningen eller organet.

3. Den ugyldighedsgrund, som er omhandlet i stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person, som EU-designrettigheden tilkommer i henhold til artikel 14.

4. De ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), kan påberåbes af følgende:

- a) ansøgeren eller indehaveren af den ældre rettighed
- b) de personer, der i henhold til EU-lovgivningen eller den pågældende medlemsstats lovgivning har ret til at udøve de pågældende rettigheder
- c) en licenstager, der er bemyndiget af en varemærkeindehaver eller en indehaver af en designrettighed.

5. Den ugyldighedsgrund, som er omhandlet i stk. 1, litra g), kan kun påberåbes af den fysiske eller juridiske person, som er berørt af den uretmæssige brug.

6. Uanset stk. 4 og 5 kan medlemsstaterne bestemme, at de begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d) og g), også kan påberåbes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat på eget initiativ.

7. Et EU-design kan ikke erklæres ugyldigt, hvis ansøgeren eller indehaveren af en af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra d)-g), udtrykkeligt har givet sit samtykke til registreringen af EU-designet inden indgivelsen af ugyldighedsbegæringen eller modkravet.

8. Har ansøgeren til eller indehaveren af en af de i stk. 1, litra d)-g), omhandlede rettigheder tidligere begæret EU-designet erklæret ugyldigt eller fremsat et modkrav under en sag om krænkelse, kan vedkommende ikke indgive en ny begæring om ugyldighed eller fremsætte modkrav under henvisning til en anden af de i ovennævnte litraer omhandlede rettigheder, som vedkommende han kunne have påberåbt sig til støtte for sin første begæring eller det første modkrav."

19) Artikel 26, stk. 1, affattes således:

"1. Et EU-design, der erklæres ugyldigt, anses fra begyndelsen for ikke at have haft de retsvirkninger, der er specificeret i denne forordning."

20) Følgende overskrift indsættes efter artikel 26:

"Afdeling 6

Meddelelse om registrering"

21) Følgende artikel 26a indsættes efter titlen i afdeling 6:

"Artikel 26a

Registreringssymbol

Indehaveren af et registreret EU-design kan oplyse offentligheden om, at designet er registreret, ved på det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå det anvendes, at vise bogstavet D i en cirkel. En sådan designmeddelelse kan ledsages af designets registreringsnummer eller hyperlinket til registreringen af designet i registret."

22) Artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Overdragelse af et registreret EU-design

1. Overdragelsen af et registreret EU-design skal ske skriftligt og underskrives af kontraktparterne, medmindre overdragelsen sker som følge af en dom.

En overdragelse af et registreret EU-design, der ikke opfylder kravene i første afsnit, er ugyldig.

2. Efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen af et registreret EU-design i registret og bekendtgøres.

3. En anmodning om registrering af en overdragelse i registret skal indeholde oplysninger, der identificerer det registrerede EU-design, den nye indehaver og, hvis det er relevant, den befuldmægtigede for den nye indehaver. Den skal også indeholde dokumenter, der på behørig vis godtgør overdragelsen i overensstemmelse med stk. 1.

4. Er betingelserne for registrering af en overdragelse, jf. stk. 1 eller de i artikel 28a omhandlede gennemførelsesretsakter, ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser Kontoret ansøgningen om registrering af overdragelsen.

5. Der kan indgives en samlet ansøgning om registrering af overdragelsen af to eller flere registrerede EU-design, hvis den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver er de samme for alle disse registrerede EU-design.
6. Så længe overdragelsen ikke er indført i registret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder, som følger af EU-varemærkets registrering, gældende.
7. Skal der i forhold til Kontoret overholdes frister, kan rettighedserhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart ansøgning om registrering af overdragelsen er indgivet til Kontoret.
8. Alle dokumenter, som i henhold til artikel 66 skal tilstilles indehaveren af et registreret EU-design, skal tilstilles den, der er registreret som indehaver."

23) Følgende indsættes som artikel 28a:

"Artikel 28a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende overdragelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) de oplysninger, som ansøgningen om registrering af en overdragelse, jf. artikel 28, stk. 3, skal indeholde
- b) den type dokumentation, der kræves til at godtgøre en overdragelse, jf. artikel 28, stk. 3, under hensyn til de aftaler, der er indgået mellem den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

24) Artikel 31-34 erstattes af følgende:

"Artikel 31

Konkursbehandling

1. Et EU-design kan kun inddrages i en konkursbehandling, der er blevet indledt i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.
2. For forsikringselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF* og kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013** er centret for hovedinteresser som omhandlet i stk. 1 den medlemsstat, hvor selskabet eller instituttet er meddelt tilladelse.
3. Er et EU-design genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.
4. Er et EU-design involveret i en konkursbehandling, indføres dette efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed i registret og bekendtgøres.

Artikel 32

Licens

1. Der kan gives licens til udnyttelse af et EU-design for hele eller en del af Unionen. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikkeeksklusiv licens.

2. Indehaveren kan gøre de rettigheder, der er knyttet til EU-designet, gældende over for en licenstagere, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til:

- a) licensens varighed
- b) den form, hvori designet kan anvendes
- c) det produktsortiment, som licensen udstedes for
- d) kvaliteten af de produkter, der fremstilles af licenstageren i henhold til licensen.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et EU-design, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis indehaveren af EU-designet efter opfordring hertil ikke selv anlægger sag om krænkelse af varemærket inden for en rimelig frist.

4. Enhver licenstagere har ret til at indtræde i en sag om krænkelse, som indehaveren af EU-designet har anlagt, for at få erstatning for den skade, den pågældende licenstagere selv har lidt.

Artikel 32a

Procedure for indførelse af licenser og andre rettigheder i registret

1. Artikel 28, stk. 2 og 3, og de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 28a, samt artikel 28, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse på registrering af en tinglig rettighed eller overdragelse af en tinglig rettighed, jf. artikel 29, tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 30, deltagelse i konkursbehandling, jf. artikel 31, samt registrering af en licens eller overdragelse af en licens, jf. artikel 32. Kravet om dokumentation i artikel 28, stk. 3, finder dog ikke anvendelse, hvis anmodningen fremsættes af indehaveren af EU-designet.

2. Hvor det er relevant, anses ansøgningen om registrering af de i stk. 1 omhandlede rettigheder ikke for indgivet, før det påkrævede gebyr er betalt.

3. Ansøgningen om registrering af en licens kan indeholde en anmodning om indførelse i registret af en licens som en eller flere af følgende:

- a) en eksklusiv licens
- b) en underlicens, i tilfælde af at licensen meddeles af en licenstagere, hvis licens er indført i registret
- c) en licens, der er begrænset til et bestemt produktsortiment
- d) en licens, der er begrænset til en del af Unionen
- e) en midlertidig licens.

Begæres licensen indført som en licens anført i første afsnit, litra c), d) eller e), angives det i ansøgningen om registrering af en licens, for hvilke produkter, for hvilken del af Unionen eller for hvilket tidsrum licensen er meddelt.

4. Er betingelserne for registrering af licenser og andre rettigheder, der er fastsat i denne forordning, ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser det ansøgningen om registrering.

Artikel 33

Retsvirkning over for tredjemand

1. De i artikel 28, 29 og 32 omhandlede retshandler vedrørende EU-design har først virkning over for tredjemand i alle medlemsstaterne, når de er indført i registret. En sådan retshandel har dog - forud for sådan registrering - virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EU-design efter tidspunktet for den pågældende retshandel, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for rettighedserhvervelsen.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EU-design eller en rettighed vedrørende et registreret EU-design ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.
3. De i artikel 30 omhandlede retshandlers virkning over for tredjemand følger retsreglerne i den medlemsstat, der omhandles i artikel 27.
4. Virkningerne over for tredjemand af en konkursbehandling eller lignende behandlinger er underlagt retsreglerne i den medlemsstat, hvor der først blev indledt en sådan behandling i henhold til den nationale lovgivning eller de konventioner, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 33a

Procedure for annullering eller ændring af registreringen af licenser og andre rettigheder

1. En registrering, som foretages i henhold til artikel 32a, stk. 1, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af de berørte parter.
2. Ansøgningen skal indeholde registreringsnummeret for det registrerede EU-design eller, hvis der er tale om en samlet registrering, nummeret på hvert design og oplysningerne om den rettighed, for hvilken der anmodes om annullering eller ændring af registreringen.
3. Ansøgningen ledsages af dokumenter, hvoraf det fremgår, at den registrerede rettighed ikke længere eksisterer, eller at licenstageren eller indehaveren af en anden rettighed giver sit samtykke til annullering eller ændring af registreringen.
4. Er kravene til annullering eller ændring af registreringen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser det anmodningen om annullering eller ændring af registreringen.

Artikel 34

Ansøgningen om registrering af et EU-design som genstand for ejendomsret

Artikel 27-33a finder anvendelse på ansøgninger om registrering af EU-design. Er virkningerne af en af disse bestemmelser betinget af en indførsel i registret, skal denne formalitet opfyldes ved indførslen af det registrerede EU-design i registret.

- * Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)."

25) Artikel 35 affattes således:

"Artikel 35

Indgivelse af ansøgninger

1. En ansøgning om et registreret EU-design indgives til Kontoret.
2. Kontoret udsteder straks en kvittering til ansøgeren, som mindst skal indeholde journalnummeret, en afbildning, beskrivelse eller anden identifikation af designet, dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen. Er der tale om en samlet ansøgning, angives i Kontorets kvittering det første design samt det antal design, der er indgivet ansøgning om."

26) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-4 erstattes af følgende:

"1. Ansøgningen om registrering af et EU-design skal indeholde:

- a) en anmodning om registrering
- b) oplysninger, der gør det muligt at identificere ansøgeren
- c) en reproducerbar afbildning af designet, som gør det muligt klart at sondre mellem alle detaljer om den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse, og som gør det muligt at bekendtgøre det.

2. Ansøgningen skal endvidere indeholde en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

3. Ansøgningen kan derudover indeholde:

- a) en beskrivelse, der forklarer afbildningen
- b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af registreringen udsættes i overensstemmelse med artikel 50
- c) oplysninger om den befuldmægtigede, hvis ansøgeren har udpeget en sådan
- d) klassifikation af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, i henhold til klasse og underklasse i Locarnoaftalen om oprettelse af en international klassifikation af industrielle design ("Locarnoklassifikationen"), som ændret og i kraft på datoen for indgivelsen af ansøgningen om designet
- e) en angivelse af designeren eller af det team, der har frembragt designet, eller en erklæring på ansøgerens ansvar om, at designeren eller teamet har givet afkald på retten til at blive nævnt.

4. Ansøgningen er betinget af betaling af ansøgningsgebyret. Indgives der en anmodning om udsættelse i henhold til stk. 3, litra b), opkræves der et tillægsgebyr for udsættelse af bekendtgørelsen."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Ud over de i stk. 1 og 4 omhandlede betingelser skal en EU-designansøgning opfylde de formelle krav, der er fastsat i denne forordning og i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil. I det omfang disse krav vedrører designafbildningen og midlerne hertil som omhandlet i stk. 1, litra c), fastlægger den administrerende direktør måden, hvorpå forskellige afbildninger skal nummereres i tilfælde af statisk afbildning, den elektroniske fils formater og størrelse samt enhver anden relevant teknisk specifikation. Indeholder disse krav bestemmelser om identifikation af en genstand, for hvilken der ikke er ansøgt om beskyttelse ved hjælp af visse typer visuelle afkald, eller om indgivelse af visse specifikke typer afbildninger, kan den administrerende direktør fastsætte yderligere typer visuelle afkald og specifikke typer afbildninger."

27) Følgende indsættes som artikel 36a:

"Artikel 36a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ansøgning

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som ansøgningen om et registreret EU-design skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

28) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

1. Højest 50 design kan kombineres i én samlet ansøgning om registreret EU-design. Hvert enkelt design i en samlet ansøgning nummereres af Kontoret efter et system, der fastsættes af dets administrerende direktør.

2. Ud over de gebyrer, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, er den samlede ansøgning underlagt betaling af et ansøgningsgebyr for hvert yderligere design, der indgår i den samlede ansøgning, og, hvis ansøgningen indeholder en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert design, der indgår i den samlede ansøgning, for hvilken der anmodes om udsættelse."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den samlede ansøgning skal opfylde de betingelser for afbildning, der er fastsat i gennemførelsesretsakterne, som vedtages i henhold til artikel 37a."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvert af de design, der er indeholdt i en samlet ansøgning, eller en registrering, der er baseret på en sådan ansøgning, kan behandles adskilt fra de andre design. Det enkelte design kan navnlig, uafhængigt af de øvrige, håndhæves, gøres til genstand for licens, tinglige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse eller konkursbehandling, afkald, fornyelse eller overdragelse, udsættelse af bekendtgørelsen eller erklæres ugyldigt."

29) Følgende indsættes som artikel 37a:

"Artikel 37a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende samlede ansøgninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvad en samlet ansøgning skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

- 30) Artikel 38 og 39 erstattes af følgende:

"Artikel 38

Ansøgningsdato

Ansøgningsdatoen for et registreret EU-design er den dato, på hvilken ansøgeren har indgivet de dokumenter, som indeholder de i artikel 36, stk. 1, omhandlede oplysninger, til Kontoret, forudsat at ansøgningsgebyret som omhandlet i artikel 36, stk. 4, og artikel 37, stk. 2, betales inden en måned efter indgivelsen af disse dokumenter.

Artikel 39

Ligestilling af en EU-varemærkeansøgning med en national ansøgning

En ansøgning om et registreret EU-design, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, ligestilles i medlemsstaterne med en forskriftsmæssig national ansøgning, med den eventuelle prioritet, der påberåbes for EU-designansøgningen."

- 31) Artikel 40, 41 og 42 erstattes af følgende:

"Artikel 40

Klassifikation og produktangivelser

1. Produkter, i hvilke et EU-design er bestemt til at blive inkorporeret, eller som det skal anvendes på, klassificeres i overensstemmelse med Locarnoklassifikationen, som ændret og i kraft på datoen for indgivelsen af designet.
2. Produktangivelsen skal klart og præcist angive produkternes art og gøre det muligt kun at klassificere hvert produkt i én klasse og underklasse i Locarnoklassifikationen, om muligt ved hjælp af den harmoniserede database over produktangivelser, som Kontoret stiller til rådighed. Produktangivelsen skal være i overensstemmelse med afbildningen af designet.
3. Produkterne grupperes efter klasser i Locarnoklassifikationen, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe produkter henhører under, anføres foran hver gruppe, og idet de opføres i den rækkefølge, klasserne og underklasserne er angivet i klassifikationen.
4. Når ansøgeren anvender produktangivelser, som ikke findes i den i stk. 2 omhandlede database, eller som ikke er i overensstemmelse med afbildningen af designet, kan Kontoret foreslå produktangivelser fra denne database. Kontoret kan foretage undersøgelsen på grundlag af de foreslåede produktangivelser, hvis ansøgeren ikke svarer inden for den af Kontoret fastsatte frist.

Artikel 41

Ret til prioritet

1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet en ansøgning om en designrettighed eller en brugsmode i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, tillægges i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EU-design for samme design eller brugsmode prioritet inden for en frist på seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning.

2. Enhver ansøgning, der i henhold til den nationale lovgivning i den stat, hvor den er indgivet, eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler er tilstrækkelig til at fastslå datoen for ansøgningens indgivelse, uanset resultatet af ansøgningen, anses for at være prioritetsbegrundende.

3. Som første ansøgning, fra hvis indgivelsesdag prioritetsfristen begynder at løbe, anses også en senere ansøgning om et design, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, såfremt denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og for så vidt første ansøgning ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritet. Den tidligere ansøgning kan i så fald ikke længere tjene som grundlag for påberåbelse af prioritet.

4. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke er tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 3 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer prioritet på grundlag af den første ansøgning til Kontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning. Den administrerende direktør anmoder om nødvendigt Kommissionen om at overveje at undersøge, om den stat, hvortil der henvises i første punktum, indrømmer denne gensidighed. Konstaterer Kommissionen, at der indrømmes gensidighed, lader den en meddelelse herom offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Den i stk. 4 omhandlede prioritetsret finder anvendelse fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelsen, som konstaterer, at der indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt for anvendelse. Den finder ikke længere anvendelse fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af en meddelelse fra Kommissionen om, at der ikke længere indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt.

6. De i stk. 4 og 5 omhandlede meddelelser skal også bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

Artikel 42

Påberåbelse af prioritet

1. En ansøger om et registreret EU-design, der ønsker at udnytte prioriteten i en tidligere ansøgning, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. En sådan prioritetserklæring skal indeholde dato og land for den tidligere ansøgning. Den tidligere ansøgnings journalnummer og dokumentationen til støtte for påberåbelse af prioritet skal indgives senest tre måneder efter datoen for indgivelsen af prioritetserklæringen.

2. Den administrerende direktør kan beslutte, at den dokumentation, som ansøgeren skal fremlægge til støtte for en påberåbelse af prioritet, kan indeholde færre oplysninger end krævet i henhold til de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 42a, forudsat at de nødvendige oplysninger er tilgængelige for Kontoret fra andre kilder."

32) Følgende indsættes som artikel 42a:

"Artikel 42a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende påberåbelse af prioritet

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvilken form for dokumentation der i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, skal indgives i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

33) Artikel 43 affattes således:

"Artikel 43

Prioritetens retsvirkning

Prioriteten har den retsvirkning, at prioritetsdatoen anses for at være datoen for indgivelsen af ansøgningen om registrering af et EU-design med hensyn til artikel 5, 6, 7 og 22, artikel 25, stk. 1, litra d), e) og f), og artikel 50, stk. 1."

34) Artikel 44 affattes således:

"Artikel 44

Udstillingsprioritet

1. Har en person, der ansøger om registrering af et EU-design, fremvist produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som defineret i konventionen fra 1928 angående internationale udstillinger, senest revideret den 30. november 1972, kan vedkommende - hvis ansøgning indgives inden for en frist på seks måneder efter første fremvisning af sådanne produkter - påberåbe sig prioritet fra den pågældende dato.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe prioritet i henhold til stk. 1, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. Ansøgeren skal senest tre måneder efter prioritetserklæringen indgive dokumentation for, at de produkter, som designet indgår i, eller hvorpå det finder anvendelse, er blevet offentliggjort i henhold til stk. 1.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjeland, indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 41 fastsatte prioritetsperiode."

35) Følgende indsættes som artikel 44a:

"Artikel 44a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer, hvilken type beviser og hvilke nærmere oplysninger der skal indgives ved påberåbelse af en udstillingsprioritet i henhold til nærværende artikels stk. 44, stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

36) Overskriften til afsnit V affattes således:

"AFSNIT V

REGISTRERINGSPROCEDURE, FORNYELSE OG ÆNDRING"

37) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kontoret undersøger, om ansøgningen om registrering af et EU-design opfylder de krav til fastlæggelse af en ansøgningsdato, der er fastsat i artikel 38."

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Kontoret undersøger:

a) om ansøgningen om et registreret EU-design opfylder de betingelser og krav, der er omhandlet i artikel 36, stk. 5, og, hvis der er tale om en samlet ansøgning, i artikel 37, stk. 3

b) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 36, stk. 4, er blevet betalt inden for den fastsatte frist

c) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for en samlet ansøgning i henhold til artikel 37, stk. 2, er blevet betalt inden for den fastsatte frist.

3. Opfylder ansøgningen om registrering af et EU-design ikke forskrifterne i stk. 1, anmoder Kontoret ansøgeren til senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen at afhjælpe de konstaterede mangler eller foretage den manglende betaling.

4. Efterkommer ansøgeren ikke anmodningen med hensyn til de i stk. 1 omhandlede krav, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om et registreret EU-design. Efterkommer ansøgeren Kontorets anmodning med hensyn til disse krav, anser Kontoret den dato, hvor de konstaterede mangler er afhjulpet eller den konstaterede manglende betaling er foretaget, som ansøgningsdatoen.

5. Efterkommer ansøgeren ikke anmodningen med hensyn til de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede krav, giver Kontoret afslag på ansøgningen.

6. Efterkommer ansøgeren ikke anmodningen med hensyn til de i stk. 2, litra c), omhandlede krav, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om et registreret EU-design for så vidt angår de yderligere design, medmindre det tydeligt fremgår, hvilket design det betalte beløb dækker over. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design der skal dækkes, behandler Kontoret designene i den numeriske rækkefølge, i hvilken de er anført i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 37a. Ansøgningen behandles ikke som en ansøgning om registrering af et EU-design for så vidt angår de design, for hvilke de supplerende ansøgningsgebyrer ikke er betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud.

7. Opfyldes kravene vedrørende påberåbelse af prioritet ikke, fortæbes prioriteten for ansøgningen."

38) Artikel 46 udgår.

39) Artikel 47 affattes således:

"Artikel 47

Registreringshindringer

1. Konstaterer Kontoret i forbindelse med den i artikel 45 omhandlede undersøgelse, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen i artikel 3, nr. 1), eller strider mod den offentlige orden eller sædelighed, meddeler det ansøgeren, at designet ikke kan registreres, med angivelse af registreringshindringen.

2. I den i stk. 1 omhandlede meddelelse fastsætter Kontoret en frist, inden for hvilken ansøgeren kan fremsætte bemærkninger, trække ansøgningen eller de fremsatte synspunkter tilbage eller fremlægge en ændret afbildning af designet, der kun afviger på uvæsentlige punkter fra den oprindelige afbildning.

3. Kan ansøgeren ikke imødegå hindringerne for registrering, giver Kontoret afslag på ansøgningen. Vedrører registreringshindringerne kun nogle af de design, som er omfattet af en samlet ansøgning, giver Kontoret kun afslag på ansøgningen for disse designs vedkommende."

40) Følgende indsættes som artikel 47a:

"Artikel 47a

Tilbagetrækning og ændring

1. Ansøgeren kan til enhver tid trække en ansøgning om registrering af et EU-design tilbage, eller, hvis der er tale om en samlet ansøgning, trække nogle af de i ansøgningen indeholdte design tilbage.

2. Ansøgeren kan til enhver tid ændre uvæsentlige detaljer i afbildningen af det EU-design, der ansøges om."

41) Følgende indsættes som artikel 47b:

"Artikel 47b

Delegation af beføjelser vedrørende ændring af ansøgningen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109, stk. 2, med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om proceduren for ændring af ansøgningen, jf. artikel 47a, stk. 2."

42) Artikel 48 affattes således:

"Artikel 48

Registrering

1. Er betingelserne for en ansøgning om registrering af et EU-design opfyldt, og der ikke er givet afslag på ansøgningen i henhold til artikel 47, indfører Kontoret det

design, der er indeholdt i ansøgningen, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 72, stk. 2, i registret.

2. Indeholder ansøgningen en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i medfør af artikel 50, anføres dette forhold samt datoen for udløbet af udsættelsesperioden ligeledes i registret.

3. Ved registreringen anføres den ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 38.

4. De gebyrer, der skal betales i henhold til artikel 36, stk. 4, og artikel 37, stk. 2, refunderes ikke, selv om det design, der er søgt registreret, ikke registreres.

43) Artikel 49 affattes således:

"Artikel 49

Bekendtgørelse

Når registrering har fundet sted, bekendtgør Kontoret det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design, jf. artikel 73, stk. 1, litra a).

44) Følgende indsættes som artikel 49a:

"Artikel 49a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende bekendtgørelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke oplysninger der skal indgå i bekendtgørelsen af ansøgningen, jf. artikel 49. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

45) Artikel 50 affattes således:

"Artikel 50

Udsættelse af bekendtgørelsen

1. En ansøger kan ved indgivelsen af en ansøgning om et registreret EU-design anmode om, at bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsættes i 30 måneder regnet fra datoen for ansøgningens indgivelse eller - hvis der er begæret prioritet - fra prioritetsdatoen.

2. Indgives en anmodning som omhandlet i stk. 1, og er de i artikel 48 fastsatte betingelser opfyldt, registreres EU-designet, men hverken designets afbildning eller sagsakten vedrørende ansøgningen, jf. dog artikel 74, stk. 2, gøres offentligt tilgængelige.

3. Kontoret bekendtgør i Registreringstidende for EU-design en angivelse af en anmodning som omhandlet i stk. 1. Angivelsen skal ledsages af oplysninger, der identificerer indehaveren af det registrerede design, navnet på den befuldmægtigede, hvis en sådan findes, ansøgnings- og registreringsdatoen og ansøgningens journalnummer. Hverken afbildningen af designet eller oplysninger om dets udseende bekendtgøres.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, hvis rettighedshaveren har fremsat anmodning herom, giver Kontoret offentligheden

adgang til registret og sagsakten vedrørende ansøgningen samt bekendtgør det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design.

5. Rettighedshaveren kan modsætte sig bekendtgørelsen af det registrerede EU-design som omhandlet i stk. 4 ved at indgive en anmodning om afkald på EU-designet i overensstemmelse med artikel 51 senest 3 måneder inden udløbet af udsættelsesperioden. Anmodninger om indførelse af afkald i registret, som ikke opfylder kravene i artikel 51 og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 51a, eller som indgives efter udløbet af den frist, der er omhandlet i første punktum, afvises.

6. I tilfælde af en registrering på grundlag af en samlet ansøgning skal rettighedshaveren sammen med den i stk. 4 omhandlede anmodning om tidligere bekendtgørelse eller den i stk. 5 omhandlede anmodning om afkald klart angive, hvilke af de design, der er indeholdt i ansøgningen, der skal bekendtgøres tidligere eller opgives, og for hvilke design, bekendtgørelsen fortsat skal udsættes.

7. Opfylder rettighedshaveren ikke de krav, der er fastsat i stk. 6, anmoder Kontoret vedkommende til at afhjælpe manglerne inden for en nærmere fastsat frist, der under ingen omstændigheder må udløbe efter udsættelsesperioden på 30 måneder.

8. Afhjælpes den i stk. 7 omhandlede mangel ikke inden for den fastsatte frist, medfører det, at anmodningen om tidlig bekendtgørelse anses for ikke at være indgivet eller at anmodningen om afkald afvises.

9. Der kan kun anlægges søgsmål på basis af et registreret EU-design i den periode, hvor bekendtgørelsen er udsat, hvis de i registret indeholdte oplysninger og sagsakten vedrørende ansøgningen har været forelagt den person, mod hvem søgsmål anlægges."

46) Følgende indsættes som artikel 50a:

"Artikel 50a

Bekendtgørelse efter udsættelsesperiodens udløb

Ved udløbet af den udsættelsesperiode, der er omhandlet i artikel 50, eller, hvis der anmodes om tidligere bekendtgørelse, skal Kontoret, så snart det er teknisk muligt:

- a) bekendtgøre det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design med de oplysninger, der er fastsat i de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 49a, sammen med en angivelse af, at ansøgningen indeholdt en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50
- b) give offentligheden aktindsigt i samtlige sagsakter vedrørende designet
- c) give offentligheden aktindsigt i samtlige indførelser i registret, herunder sådanne, som i henhold til artikel 74, stk. 5, har været undtaget fra aktindsigt."

47) Følgende indsættes som artikel 50b:

"Artikel 50b

Registreringscertifikat

Efter bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsteder Kontoret et registreringscertifikat. Kontoret udsteder bekræftede eller ikkebekræftede kopier af

certifikatet mod betaling af et gebyr, hvis disse kopier udstedes på anden måde end elektronisk."

48) Følgende indsættes som artikel 50c og 50d:

"Artikel 50c

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som registreringsbeviset, jf. artikel 50b skal indeholde, og registreringsbevisets form. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2.

Artikel 50d

Fornyelse

1. Registrering af et EU-design fornys på begæring af rettighedshaveren eller af enhver person med udtrykkelig tilladelse fra rettighedshaveren, såfremt fornyelsesgebyret er betalt.
2. Kontoret giver indehaveren af det registrerede EU-design og enhver indehaver af en registreret ret til EU-designet meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder forinden. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse, som heller ikke berører registreringsperiodens udløb.
3. Ansøgningen om fornyelse indgives i seks månedersperioden inden registreringsperiodens udløb. Fornyelsesgebyret betales også inden for denne periode. Ansøgningen kan desuden indgives og gebyrerne betales inden for en yderligere frist på seks måneder efter registreringsperiodens udløb, hvis der inden for denne yderligere frist betales et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse.
4. Den i stk. 1 omhandlede anmodning om fornyelse skal omfatte:
 - a) navnet på den person, der anmoder om fornyelse
 - b) registreringsnummeret på det EU-design, der skal fornyes
 - c) i tilfælde af en registrering på basis af en samlet ansøgning, en angivelse af de design, for hvilke der ansøges om fornyelse.

Betales fornyelsesgebyret, anses det for at udgøre en anmodning om fornyelse, forudsat at den indeholder alle de fornødne oplysninger for at kunne fastslå betalingens formål.

5. I tilfælde af en registrering på basis af en samlet ansøgning, hvor de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de design, for hvilke der ansøges om fornyelse, fornyes registreringen, hvis det er klart, hvilke design det betalte beløb skal dække. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design der skal dækkes, behandler Kontoret designene i den numeriske rækkefølge, i hvilken de er anført i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 37a.
6. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

7. Indgives ansøgningen om fornyelse inden for de frister, der er fastsat i stk. 3, men de andre betingelser for fornyelse, der er fastsat i denne artikel, ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler.

8. Indgives der ikke en ansøgning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af fristen i stk. 3, eller betales gebyrerne ikke eller betales de først efter udløbet af denne frist, eller afhjælpes de i stk. 7 omhandlede mangler ikke inden for den fastsatte frist, fastslår Kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EU-designet meddelelse herom. Når afgørelsen er blevet endelig, annullerer Kontoret indførelsen af designet i registret. Annulleringen får virkning fra dagen efter den dato, den eksisterende registrering udløb. I de tilfælde, hvor fornyelsesgebyrerne er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

9. Der kan indgives en enkelt ansøgning om fornyelse for to eller flere design, forudsat at rettighedshaveren eller den befuldmægtigede er den samme for alle design, der er omfattet af ansøgningen. Der skal betales fornyelsesgebyr for hvert design, der skal fornyes."

49) Følgende indsættes som artikel 50e:

"Artikel 50e

Ændring

1. Afbildningen af det registrerede EU-design må ikke ændres i registret i registreringsperioden eller ved fornyelse heraf, medmindre der er tale om uvæsentlige oplysninger.

2. En anmodning fra rettighedshaveren om ændring skal omfatte afbildningen af det registrerede EU-design i sin ændrede udgave.

3. Anmodningen om ændring anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt. Er gebyret ikke blevet betalt eller ikke betalt fuldt ud, giver Kontoret rettighedshaveren meddelelse herom. Der kan indgives en anmodning om ændring af et og samme element i to eller flere registrerede design, såfremt der tale om design med samme rettighedshaver. Der skal betales ændringsgebyr for hver registrering, der skal ændres. Er de krav vedrørende ændring af registreringen, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 50f, ikke opfyldt, underretter Kontoret rettighedshaveren om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afslår Kontoret anmodningen om ændring.

4. Bekendtgørelsen af registreringen af en ændring omfatter en afbildning af det ændrede EF-design."

50) Følgende indsættes som artikel 50f:

"Artikel 50f

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som den i artikel 50e, stk. 2, omhandlede ansøgning om ændring skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

51) Følgende indsættes som artikel 50g:

"Artikel 50g

Ændring af navn eller adresse

1. Indehaveren af et EU-design underretter Kontoret om en ændring af vedkommendes navn eller adresse, som ikke sker som følge af en overdragelse eller en ændring af ejendomsretten til det registrerede EU-design.
 2. Ønskes navn eller adresse ændret for flere registreringer med samme rettighedshaver, kan der indgives én samlet anmodning.
 3. Er de krav vedrørende ændring af navn eller adresse, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 50h, ikke opfyldt, underretter Kontoret indehaveren af EU-designet om manglen. Er manglen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, giver Kontoret afslag på anmodningen.
 4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på en ændring af den registrerede befuldmægtigedes navn eller adresse.
 5. Kontoret indfører de oplysninger, der er omhandlet i artikel 72, stk. 3, litra a) og b), i registret.
 6. Stk. 1-4 finder anvendelse på ansøgninger om EU-design. Ændringen indføres i Kontorets sagsakter vedrørende ansøgningen om EU-design.
- 52) Følgende indsættes som artikel 50h:

"Artikel 50h

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring af navn eller adresse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en anmodning om ændring af navn eller adresse i henhold til artikel 50g, stk. 1, skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

- 53) Artikel 51 affattes således:

"Artikel 51

Afkald

1. Afkald på et registreret EU-design meddeles af rettighedshaveren skriftligt til Kontoret. Det har først virkning, når det er indført i registret.
2. Gives der afkald på et EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.
3. Et afkald registreres kun med samtykke af indehaveren af en rettighed, der er indført i EU-designregistret. Er en licens registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt indehaveren af det registrerede EU-design godtgør at have underrettet licenshaveren om, at vedkommende har til hensigt at give afkald på designet. Afkaldet indføres i registret efter udløbet af en frist på tre måneder efter den dato, hvor rettighedshaveren over for Kontoret godtgør, at vedkommende har underrettet licenstageren om sin hensigt om at give afkald, eller inden udløbet af

denne frist, så snart den pågældende rettighedshaver dokumenterer, at licenstageren har givet sit samtykke.

4. Indbringes et søgsmål i henhold til artikel 15 vedrørende retten til et registreret EU-design for en kompetent domstol eller myndighed, indfører Kontoret ikke afkaldet i registret uden sagsøgerens samtykke.

5. Er de krav vedrørende afkald, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 51a, ikke opfyldt, underretter Kontoret rettighedshaveren om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret at registrere afkaldet i registret."

54) Følgende indsættes som artikel 51a:

"Artikel 51a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afkald

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) de oplysninger, der skal fremgå af en erklæring om afkald i henhold til artikel 51, stk. 1
- b) den type dokumentation, der er nødvendig for at indgå en aftale med tredjemand i henhold til artikel 51, stk. 3, og med en sagsøger i henhold til artikel 51, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

55) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver offentlig myndighed med beføjelse hertil kan forelægge Kontoret en begæring om, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, jf. dog artikel 25, stk. 2 til 5."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Begæringen om, at design erklæres ugyldigt, afslås, såfremt Kontoret eller en EU-designdomstol som omhandlet i artikel 80 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og Kontorets eller den pågældende domstols afgørelse vedrørende denne ansøgning har fået retskraft."

56) Artikel 53 affattes således:

"Artikel 53

Behandling af begæringen

1. Finder Kontoret, at begæringen om, at et EU-design erklæres ugyldigt, kan tages under behandling, undersøger det, hvorvidt de i artikel 25 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for bibeholdelse af det registrerede EU-design.

2. Under behandlingen af ugyldighedsbegæringen opfordrer Kontoret om fornødent parterne til inden for en af Kontoret fastsat frist at indgive bemærkninger om meddelelser fra de øvrige parter eller Kontoret selv.

3. Anmoder indehaveren af det registrerede EU-design herom, skal en ugyldighedsansøger, der påberåber sig et ældre EU-varemærke eller nationalt varemærke som et kendetegn i den i artikel 25, stk. 1, litra e), anvendte betydning, godtgøre, at der er gjort reel brug af det pågældende varemærke i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 og de regler, der vedtages i henhold til artikel 53a i nærværende forordning.

4. En henvisning til Kontorets afgørelse om begæringen om ugyldighed indføres i registret, når afgørelsen er blevet endelig.

5. Kontoret kan opfordre parterne til at indgå forlig."

57) Følgende indsættes som artikel 53a:

"Artikel 53a

Delegation af beføjelser vedrørende ugyldighedserklæring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om proceduren for at erklære et EU-design ugyldigt, jf. artikel 52 og 53, herunder muligheden for at behandle en begæring om ugyldighed som en prioritet, hvis indehaveren af det registrerede EU-design ikke anfægter ugyldighedsgrundene eller de nedlagte påstande."

58) Artikel 55 affattes således:

"Artikel 55

Afgørelser, der kan påklages

1. Kontorets afgørelser som omhandlet i artikel 102, litra a), b), c) og e), kan påklages.

2. Artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 finder anvendelse på klager, der behandles af appelkamrene i henhold til nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning."

59) Følgende indsættes som artikel 55a:

"Artikel 55a

Delegation af beføjelser vedrørende appelsager

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser for appelsager i henhold til denne forordning."

60) Artikel 56 til 61 udgår.

61) Artikel 62 affattes således:

"Artikel 62

Kontorets afgørelser og meddelelser

1. Kontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde eller beviser, som de berørte parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger om. Finder der mundtlig forhandling sted ved Kontoret, kan afgørelsen afsiges mundtligt. Afgørelsen skal efterfølgende meddeles parterne skriftligt.

2. I alle afgørelser og meddelelser fra Kontoret anføres, hvilken afdeling af Kontoret de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige embedsmænd. De skal underskrives af den eller de pågældende embedsmænd eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet Kontorets segl. Den administrerende direktør kan bestemme, at der kan benyttes andre midler til at identificere den pågældende afdeling i Kontoret og navnet på den eller de ansvarlige embedsmænd, eller der kan anvendes en anden form for identificering end segl, hvis afgørelser eller meddelelser fra Kontoret fremsendes via enhver form for teknisk kommunikationsmiddel.

3. De af Kontorets afgørelser, som kan påklages, ledsages af en skriftlig meddelelse om, at enhver klage skal indgives skriftligt til Kontoret senest to måneder efter datoen for meddelelsen af den pågældende afgørelse. Meddelelserne skal også henlede parternes opmærksomhed på bestemmelserne i artikel 66, 67, 68, 71 og 72 i forordning (EU) 2017/1001, som også finder anvendelse på klager i henhold til nærværende forordning, jf. artikel 55, stk. 2, i nærværende forordning. Parterne kan ikke påberåbe sig, at de ikke har fået meddelelse fra Kontoret om appelmuligheden."

62) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

"1. Under Kontorets sagsbehandling prøver Kontoret ex officio de faktiske omstændigheder. I sager vedrørende ugyldighedserklæring begrænser Kontoret sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og til de af parterne nedlagte påstande."

63) Artikel 64 affattes således:

"Artikel 64

Mundtlig forhandling

1. Kontoret anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.

2. Den mundtlige forhandling ved undersøgerne og den afdeling, der er ansvarlig for registret, er ikke offentlig.

3. Den mundtlige forhandling ved ugyldighedsafdelingen og appelkamrene, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre den pågældende afdeling, hvor forhandlingerne finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen."

64) Følgende indsættes som artikel 64a:

"Artikel 64a

Delegation af beføjelser vedrørende mundtlige forhandlinger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om mundtlig forhandling som omhandlet i

artikel 64, herunder de nærmere bestemmelser for anvendelse af sprog i overensstemmelse med artikel 98."

65) I artikel 65 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 tilføjes følgende punktum:

"Fristen i en sådan indkaldelse er mindst en måned, medmindre parten, vidnet eller eksperten er indforstået med en kortere frist."

b) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Den administrerende direktør fastlægger størrelsen af de omkostninger, der skal betales, herunder forskud, for så vidt angår omkostninger ved bevisoptagelsen omhandlet i denne artikel."

66) Følgende indsættes som artikel 65a:

"Artikel 65a

Delegation af beføjelser vedrørende bevisoptagelse

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om bevisoptagelse, jf. artikel 65."

67) Artikel 66 affattes således:

"Artikel 66

Tilstillelse af meddelelser

1. Kontoret tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, eller hvis tilstillelse den administrerende direktør har truffet bestemmelse om.

2. Meddelelserne skal sendes elektronisk. De nærmere bestemmelser om elektroniske midler fastlægges af den administrerende direktør.

3. Har det vist sig umuligt for Kontoret at give meddelelse, sker meddelelsen ved offentlig bekendtgørelse. Kontorets administrerende direktør bestemmer, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og fastsætter begyndelsestidspunktet for den frist på en måned, ved hvis udløb meddelelsen af dokumentet betragtes om foretaget."

68) Følgende indsættes som artikel 66a:

"Artikel 66a

Delegation af beføjelser vedrørende tilstillelse af meddelelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om tilstillelse af meddelelser, jf. artikel 66."

69) Følgende indsættes som artikel 66b og 66c:

"Artikel 66b

Meddelelse om fortabelse af rettigheder

Finder Kontoret, at en rettighed fortabes som følge af denne forordning eller retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det de berørte personer meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 66. De berørte personer kan anmode om en afgørelse i sagen inden for to måneder efter meddelelsen, hvis de person mener, at Kontorets konstatering er urigtig. Kontoret vedtager kun en sådan afgørelse, hvis det ikke deler de pågældende personers opfattelse. Er dette ikke tilfældet, ændrer Kontoret sin konstatering og underretter de personer, der anmoder om afgørelsen, herom.

Artikel 66c

Meddelelser til Kontoret

Meddelelser til Kontoret foretages elektronisk. Den administrerende direktør fastsætter, hvilke elektroniske midler der skal anvendes, og på hvilken måde og på hvilke tekniske betingelser sådanne elektroniske midler skal anvendes."

- 70) Følgende indsættes som artikel 66d:

"Artikel 66d

Delegation af beføjelser vedrørende meddelelser til Kontoret

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om meddelelser til Kontoret som omhandlet i artikel 66c og formularerne til sådanne meddelelser, som Kontoret stiller til rådighed."

- 71) Følgende indsættes som artikel 66e:

"Artikel 66e

Tidsfrister

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år. Beregningen løber fra dagen efter den dag, på hvilken den relevante begivenhed indtraf. Tidsfristerne skal være mindst en måned og højst seks måneder, medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i retsakter vedtaget i henhold til denne forordning.
2. Den administrerende direktør fastsætter inden hvert kalenderårs begyndelse de dage, hvor Kontoret ikke er åbent for modtagelse af dokumenter.
3. Den administrerende direktør fastsætter varigheden af afbrydelsesperioden i tilfælde af en faktisk afbrydelse af Kontorets forbindelse til de tilladte elektroniske kommunikationsmidler.
4. Afbrydes kommunikationen fra sagens parter til Kontoret eller omvendt som følge af en ekstraordinær begivenhed, såsom en naturkatastrofe eller en strejke, kan den administrerende direktør fastsætte, at for de parter i sagen, der har hjemsted eller et registreret kontor i det geografiske område, der er berørt af den ekstraordinære begivenhed, eller som har udpeget en befuldmægtiget med forretningssted i dette område, skal alle frister, som ellers ville udløbe på eller efter datoen for

påbegyndelsen af en sådan begivenhed, forlænges indtil en bestemt dato. Den administrerende direktør skal ved fastsættelsen af denne dato vurdere, hvornår den ekstraordinære begivenhed ophører. Påvirker begivenheden Kontorets hjemsted, skal det fremgå af den administrerende direktørs afgørelse, at den gælder for alle parter i sagen."

72) Følgende indsættes som artikel 66f:

"Artikel 66f

Delegation af beføjelser vedrørende beregning og varighed af frister

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om beregning og varighed af frister, jf. artikel 66e."

73) Følgende indsættes som artikel 66g og 66h:

"Artikel 66g

Rettelse af fejl og åbenlyse forsømmelser

1. Kontoret skal ex officio eller efter anmodning fra en part rette eventuelle sproglige fejl, skrivefejl eller åbenlyse forsømmelser i Kontorets afgørelser, fejl, der er opstået i forbindelse med registreringen af et EU-design, eller fejl i forbindelse med bekendtgørelsen deraf.
2. Anmoder rettighedshaveren om rettelse af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design eller bekendtgørelsen af registreringen, finder artikel 50g tilsvarende anvendelse.
3. Rettelser af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design og i forbindelse med bekendtgørelsen af registreringen bekendtgøres af Kontoret.

Artikel 66h

Annulering af indførelser i registret og tilbagekaldelse af afgørelser

1. Har Kontoret foretaget en indførelse i registret eller truffet en afgørelse, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives Kontoret, sørger det for at annullere indførelsen eller tilbagekalde afgørelsen. Er der kun én part i sagen, og krænker indførelsen eller handlingen dennes rettigheder, foretages ophævelsen eller tilbagekaldelsen, selv om parten ikke er opmærksom på fejlen.
2. Den afdeling, der har foretaget indførelsen eller vedtaget afgørelsen, foretager ophævelsen eller tilbagekaldelsen i henhold til stk. 1 ex officio eller på anmodning af en af parterne i sagen. Annulleringen af indførelsen i registret eller tilbagekaldelsen af afgørelsen skal finde sted senest et år efter datoen, hvor indførelsen blev foretaget i registret, eller afgørelsen blev truffet, efter høring af parterne i sagen og eventuelle rettighedshavere til det pågældende EU-design, som er indført i registret. Kontoret skal føre registre over sådanne annulleringer og tilbagekaldelser.
4. Denne artikel berører ikke parternes ret til at indgive en klage i medfør af artikel 55 og 55a eller muligheden for at rette fejl og åbenlyse forsømmelser i medfør af artikel 66g. Indgives der en klage over en af Kontorets afgørelser, der indeholder en

fejl, bortfalder appellsagen, hvis Kontoret tilbagekalder sin afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 1. I sidstnævnte tilfælde tilbagebetales klagegebyret til klageren."

74) Følgende indsættes som artikel 66i:

"Artikel 66i

Delegation af beføjelser vedrørende annullering af registreringer og tilbagekaldelse af afgørelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om annullering af registreringer og tilbagekaldelse af afgørelser, jf. artikel 66h."

75) I artikel 67 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, fjerde punktum, affattes således:

"Er anmodningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet eller fornyelsesgebyret ikke betalt, skal ansøgningen registreres og den undladte handling fuldføres senest 12 måneder efter datoen for udløbet af den yderligere periode på seks måneder efter udløbet af den i artikel 50d, stk. 3, tredje punktum, omhandlede registrering."

b) I stk. 3 tilføjes følgende punktum:

"Imødekommes anmodningen om restitutio in integrum, tilbagebetales gebyret."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i stk. 2 og i artikel 67a, medfører ikke genetablering af de rettigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1."

76) Følgende indsættes som artikel 67a og 67b:

"Artikel 67a

Viderebehandling

1. En ansøger om eller indehaver af et registreret EF-design eller enhver anden part i en sag ved Kontoret, der over for Kontoret har undladt at overholde en frist, kan på begæring opnå viderebehandling, såfremt undladelsen er bragt til ophør på tidspunktet for denne begæring. Begæringen om viderebehandling kan kun antages, hvis den indgives inden for to måneder efter udløbet af den ikke overholdte frist. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for viderebehandling er betalt.

2. Der indrømmes ikke viderebehandling i tilfælde af overskridelse af de frister, der er fastsat i:

- a) artikel 38, artikel 41, stk. 1, artikel 44, stk. 1, artikel 45, stk. 3, artikel 50d, stk. 3, og artikel 67, stk. 2
- b) artikel 68 og artikel 72, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med artikel 55, stk. 2, i nærværende forordning
- c) denne artikels stk. 1.

3. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen om viderebehandling.
4. Imødekommer Kontoret begæringen om viderebehandling, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, tage afgørelsen op til fornyet overvejelse og, såfremt udførelsen af selve undladelsen er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. konkluderer Kontoret efter den fornyede overvejelse, at det ikke er nødvendigt at ændre den oprindelige afgørelse, skal det skriftligt bekræfte den pågældende afgørelse.
5. Afslår Kontoret begæringen om viderebehandling, tilbagebetales gebyret.

Artikel 67b

Afbrydelse af sagsbehandlingen

1. Sagsbehandlingen ved Kontoret afbrydes:
 - a) hvis den, der har ansøgt om registrering af et EU-design, eller indehaveren af et registreret EU-design eller den person, som i henhold til gældende national lovgivning er berettiget til at optræde på ansøgerens eller indehaverens vegne, afgår ved døden eller bliver umyndig
 - b) hvis den, der har ansøgt om registrering af et EU-design, eller indehaveren af et registreret EU-design af retlige grunde som følge af sagsanlæg mod dennes ejendom er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret
 - c) hvis den befuldmægtigede for den, der har ansøgt om registrering af et EU-design, eller for indehaveren af et registreret EU-design afgår ved døden, bliver umyndig eller på grund af sagsanlæg mod sin ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret.

I det omfang nævnte dødsfald eller inhabilitet som omhandlet i første afsnit, litra a), ikke berører en i henhold til artikel 78 udpeget befuldmægtigets fuldmagt, afbrydes sagsbehandlingen kun efter denne befuldmægtigedes anmodning.

2. Sagsbehandlingen ved Kontoret kan genoptages, så snart identiteten på den person, der er bemyndiget til at fortsætte behandlingen, er fastslået, eller Kontoret har udtømt alle rimelige forsøg på at fastslå denne persons identitet."

77) Følgende indsættes som artikel 67c:

"Artikel 67c

Delegation af beføjelser vedrørende genoptagelse af sagsbehandlingen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om genoptagelse af sagsbehandlingen ved Kontoret, jf. artikel 67b, stk. 2."

78) Artikel 68 affattes således:

"Artikel 68

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I mangel af procedurebestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i medfør af denne forordning skal Kontoret tage hensyn til de procesretlige principper, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne."

79) Artikel 69, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Kontorets krav på betaling af gebyrer forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Kontoret på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået."

80) Artikel 70 affattes således:

"Artikel 70

Fordeling af omkostninger

1. Den tabende part i en sag om et registreret EU-designs ugyldighed eller en appelsag betaler de gebyrer, som den anden part har betalt for begæringen om ugyldighed og for klagen. Den tabende part betaler også alle nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, opholdsudgifter og salær til en befuldmægtiget, jf. artikel 78, stk. 1, inden for rammerne af de maksimumssatser, som er fastsat for hver omkostningskategori i gennemførelsesretsakten, der vedtages i overensstemmelse med artikel 70a.

2. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret kan dog, alt efter om de respektive parter taber sagen på nogle punkter og vinder sagen på andre punkter eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne end i stk. 1.

3. Den part, som bringer en sag til ophør ved at trække EU-designansøgningen tilbage, ved at trække begæringen om ugyldighed tilbage, ved at trække klagen tilbage, ved ikke at forny registreringen af EU-designet eller ved at give afkald på det registrerede EU-design, betaler de gebyrer og omkostninger, som er afholdt af den anden part som fastsat i stk. 1 og 2.

4. Indstilles sagen, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en skønsmæssig afgørelse om sagsomkostningerne.

5. Er der mellem parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1-4, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse i overensstemmelse hermed.

6. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret fastsætter ex officio størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af nærværende artikels stk. 1-5, når disse omkostninger er begrænset til de gebyrer, der betales til Kontoret, og til omkostningerne til repræsentation. I alle andre tilfælde fastsætter Kontoret for appelkammeret eller ugyldighedsafdelingen efter anmodning størrelsen af de omkostninger, der skal betales. Anmodningen kan kun antages i perioden på to måneder efter den dato, hvor den afgørelse, i forbindelse med hvilken den anmodes om fastsættelse af omkostningerne, bliver endelig, og den skal ledsages af en faktura og tilhørende dokumentation. For så vidt angår omkostninger til repræsentation i henhold til artikel 78, stk. 1, er det tilstrækkeligt med en forsikring fra den

befuldmægtigede om, at omkostningerne er afholdt. For så vidt angår andre omkostninger, er det tilstrækkeligt, hvis det fastslås, at de er sandsynlige. Fastsættes størrelsen af omkostningerne i henhold til nærværende stykkes første punktum, fastsættes omkostningerne til repræsentation til det niveau, der er fastsat i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 70a, og uden hensyn til, om de faktisk er blevet afholdt.

7. Afgørelser om fastsættelse af sagsomkostninger, der træffes i henhold til stk. 6, skal begrundes og kan prøves af ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret efter anmodning indgivet senest én måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen. Anmodningen betragtes først som indgivet, når gebyret for prøvelse af omkostningsfastsættelsen er betalt. Alt efter omstændighederne træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse om anmodningen om en ændring af afgørelsen om fastsættelse af omkostningerne uden mundtlig forhandling."

81) Følgende indsættes som artikel 70a:

"Artikel 70a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende maksimalsatser for omkostninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagsbehandlingen, og som den vindende part faktisk har afholdt, jf. artikel 70, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2.

Kommissionen tager ved fastsættelsen af sådanne maksimalsatser i forbindelse med rejse- og opholdsudgifter hensyn til afstanden mellem partens, den befuldmægtigedes, vidnets eller ekspertens bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling finder sted, det stadium i processen, hvor omkostningerne afholdes, og, for så vidt angår omkostninger til repræsentation som omhandlet i artikel 78, stk. 1, behovet for at sikre, at forpligtelsen til at afholde omkostninger ikke kan misbruges af den anden part af taktiske grunde. Desuden beregnes opholdsudgifter i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68*. Den tabende part afholder kun omkostningerne for én part i sagsbehandlingen, og, hvis det er relevant, én befuldmægtiget.

* Rådets forordning (EØF, EURATOM, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1)."

82) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

"2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de civile retsplejeregler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve den i stk. 1 omhandlede afgørelses ægthed, og meddeler kontaktoplysningerne herom til Kontoret, Domstolen og Kommissionen.

Fuldbyrldelsespåtegning skal påføres af den pågældende myndighed efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrldelsesgrundlag.

83) Artikel 72 affattes således:

"Artikel 72

EU-designregistret

1. Kontoret skal føre et register over registrerede EU-design, som det skal ajourføre.
2. Registret skal indeholde følgende indførelser vedrørende registreringer af EU-design:
 - a) ansøgningsdatoen
 - b) ansøgningens journalnummer og journalnummeret på hvert enkelt design, der er omfattet af en samlet ansøgning
 - c) datoen for bekendtgørelsen af registreringen
 - d) ansøgerens navn, by og land
 - e) den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 77, stk. 3, første punktum
 - f) afbildningen af designet
 - g) betegnelserne for produkterne med foranstilling af numrene på klasserne og underklasserne i Locarnoklassifikationen
 - h) oplysninger om påberåbelse af prioritet, jf. artikel 42
 - i) oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet, jf. artikel 44
 - j) en angivelse af designeren eller af designerteamet, jf. artikel 18, eller en erklæring om, at designeren eller designerteamet har givet afkald på retten til at blive nævnt
 - k) det sprog, ansøgningen er indgivet på, samt en angivelse af det andet sprog, som ansøgeren har anført i sin ansøgning, jf. artikel 98, stk. 3
 - l) datoen for registrering af designet i registret og registreringsnummeret, jf. artikel 48
 - m) en angivelse af eventuelle anmodninger om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50, stk. 3, med angivelse af datoen for udsættelsens udløb
 - n) en angivelse af, at der er indgivet en beskrivelse, jf. artikel 36, stk. 3, litra a).
3. I registret indføres desuden følgende, hver med angivelse af registreringsdatoen:
 - a) ændringer i rettighedsholderens navn, by eller land, jf. artikel 50g
 - b) ændringer i den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget, jf. artikel 77, stk. 3, første punktum
 - c) hvis der udpeges en ny befuldmægtiget, dennes navn og forretningsadresse
 - d) ændringer i designerens eller designerteamets navn, jf. artikel 18
 - e) tilbagetrækninger, ændringer og rettelser af designet, jf. artikel 47a, og rettelser af fejl og åbenlyse forsømmelser, jf. artikel 66g

- f) ændringer af designet, jf. artikel 50e
- g) en angivelse af, at der er anlagt søgsmål vedrørende retten til et registreret EU-design ved den kompetente ret, jf. artikel 15, stk. 5, litra a)
- h) datoen for og de nærmere oplysninger om den kompetente domstols endelige afgørelse eller anden afslutning af sagen, jf. artikel 15, stk. 5, litra b)
- i) en ændring af ejerskabet, jf. artikel 15, stk. 5, litra c)
- j) en overdragelse, jf. artikel 28
- k) stiftelse eller overdragelse af en tinglig rettighed, jf. artikel 29, og den tinglige rettigheds art
- l) en tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 30, og insolvensbehandling, jf. artikel 31
- m) meddelelse eller overdragelse af en licens, jf. artikel 16, stk. 2, eller artikel 32, samt i givet fald licensens art, jf. artikel 32a, stk. 3
- n) fornyelsen af registreringen, jf. artikel 50d, og den dato, fra hvilken fornyelsen får virkning
- o) fastlæggelse af udløbet af registreringen, jf. artikel 50d, stk. 8
- p) en erklæring om afkald fra rettighedshaveren, jf. artikel 51, stk. 1
- q) datoen for indgivelse af og oplysninger om en begæring om ugyldighed, jf. artikel 52, et modkrav om ugyldighed, jf. artikel 84, stk. 5, eller en klage, jf. artikel 55
- r) datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om en ugyldighedserklæring, jf. artikel 53, datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring, jf. artikel 86, stk. 3, datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om en klage, jf. artikel 55, eller datoen for og oplysningerne om enhver anden afslutning af sagsbehandlingen i henhold til disse artikler
- s) annullering af den i henhold til stk. 2, litra e), registrerede befuldmægtigede
- t) ændringen eller annulleringen i registret af de i stk. 3, litra l), m) og n), omhandlede oplysninger
- u) tilbagekaldelsen af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret, jf. artikel 66h, når tilbagekaldelsen eller ophævelsen vedrører en afgørelse eller indførelse, der er blevet bekendtgjort.

4. Kontorets administrerende direktør kan bestemme, at andre oplysninger end de i stk. 2 og 3 nævnte oplysninger skal registreres.

5. Registret kan føres elektronisk. Kontoret indsamler, systematiserer, offentliggør og opbevarer de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger, herunder personoplysninger, med henblik på de formål, der er fastlagt i stk. 8. Kontoret sørger for, at registret er offentligt tilgængeligt.

6. Indehaveren af et registreret EU-design gives meddelelse om alle ændringer i registret.

7. Er adgangen til registret ikke begrænset i henhold til artikel 74, stk. 5, udsteder Kontoret på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret mod betaling af et gebyr, hvis disse udskrifter udstedes på anden måde end elektronisk.

8. Behandlingen af oplysningerne vedrørende indførelserne som omhandlet i stk. 2 og 3, herunder personoplysninger, finder sted med henblik på:

- a) administration af ansøgningerne og/eller registreringerne som beskrevet i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i henhold hertil
- b) vedligeholdelse af et offentligt register, der giver offentlige myndigheder og erhvervsdrivende aktindsigt og adgang til oplysninger, således at de kan udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning og blive underrettet om eksistensen af ældre rettigheder, der tilhører tredjemand
- c) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemet for registrering af EU-design.

9. Enhver tredjemand kan få adgang til alle de oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende indførelserne som omhandlet i stk. 2 og 3, der anses for at være af offentlig interesse, medmindre andet er fastsat i artikel 50, stk. 2. Indførelserne i registret opbevares i en ubegrænset periode."

84) Følgende indsættes som artikel 72a og 72b:

"Artikel 72a

Database

1. Ud over at være forpligtet til at føre et register, jf. artikel 72, indsamler og opbevarer Kontoret i en elektronisk database alle de oplysninger, som rettighedshavere eller enhver anden part i en sag har givet i medfør af denne forordning eller retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

2. Den elektroniske database kan omfatte andre personoplysninger end dem, der er omfattet af registret i medfør af artikel 72, såfremt sådanne oplysninger er påkrævet i henhold til denne forordning eller i henhold til retsakter, der er vedtaget i henhold hertil. Indsamlingen, opbevaringen og behandlingen af sådanne personoplysninger tjener følgende formål:

- a) administration af ansøgningerne og/eller registreringerne som beskrevet i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i henhold hertil
- b) adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne føre de relevante sager lettere og mere effektivt
- c) kommunikation med ansøgerne og andre parter i sagen
- d) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemet.

3. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til databasen og for, hvordan indholdet heraf, bortset fra de personoplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, men inklusive oplysningerne i artikel 72, kan stilles til rådighed i maskinlæsbar form, herunder gebyret for en sådan adgang.

4. Der er begrænset adgang til de i stk. 2 omhandlede personoplysninger, og sådanne oplysninger gøres ikke offentligt tilgængelige, medmindre den berørte part har givet sit udtrykkelige samtykke hertil.

5. Alle oplysninger opbevares på ubestemt tid. Den berørte part kan dog anmode om, at personoplysninger fjernes fra databasen 18 måneder efter, at det registrerede EU-

design er udløbet, eller at den relevante inter partes-procedure er afsluttet. Den berørte part har til enhver tid ret til at få rettet unøjagtige eller forkerte oplysninger.

Artikel 72b

Onlineadgang til afgørelser

1. Kontorets afgørelser vedrørende registrerede EU-design gøres tilgængelige online, således at den brede offentlighed informeres og kan konsultere disse. Enhver part i en sag, der førte til vedtagelsen af afgørelsen, kan anmode om, at alle personoplysninger i afgørelsen fjernes.

2. Kontoret kan give onlineadgang til domme afsagt af nationale domstole og Unionens retsinstanter, som vedrører dets opgaver, for at øge offentlighedens kendskab til spørgsmål om intellektuelle ejendomsrettigheder og fremme harmonisering af praksis. Kontoret overholder betingelserne for den første bekendtgørelse, for så vidt angår personoplysninger."

85) Artikel 73 affattes således:

"Artikel 73

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Kontoret udgiver regelmæssigt:

- a) Registreringstidende for EU-design, der indeholder bekendtgørelser af de indførelser, der har fundet sted i registret, samt andre oplysninger vedrørende registreringer af EU-design, hvis bekendtgørelse er påkrævet i henhold til denne forordning eller i henhold til retsakter, der er vedtaget i henhold hertil
- b) Kontorets Meddelelsesblad, der indeholder meddelelser og oplysninger af generel karakter fra den administrerende direktør samt andre oplysninger af relevans for denne forordning og dens gennemførelse.

Publikationerne i første afsnit, litra a) og b), kan foretages elektronisk.

2. Registreringstidende for EU-design offentliggøres på en måde og med en hyppighed, der fastsættes af den administrerende direktør.

3. Kontorets Meddelelsesblad offentliggøres på Kontorets officielle sprog. Den administrerende direktør kan dog bestemme, at visse oplysninger skal bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad på Unionens officielle sprog."

86) Følgende indsættes som artikel 73a:

"Artikel 73a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende regelmæssigt udkommende bekendtgørelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) den dato, der skal betragtes som datoen for bekendtgørelse i Registreringstidende for EU-design
- b) den måde, hvorpå indførelser vedrørende registreringen af et design, som ikke indeholder ændringer i forhold til bekendtgørelsen af ansøgningen, bekendtgøres

- c) de former, hvori udgaver af Kontorets Meddelelsesblad kan gøres tilgængelige for offentligheden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

87) I artikel 74 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 4 affattes således:

"4. I tilfælde af aktindsigt i henhold til stk. 2 eller 3 er følgende dele af sagsakten undtaget fra aktindsigt:

- a) dokumenter vedrørende inhabilitet i henhold til artikel 169 i forordning (EU) 2017/1001
- b) udkast til afgørelser og meddelelser samt andre interne dokumenter, som tjener til at forberede afgørelser og meddelelser
- c) de dele af sagsakten, som den pågældende part, før der blev begæret om aktindsigt, specielt har ønsket skulle være fortrolige, medmindre aktindsigt for de pågældende dele af aktmappen er berettiget, fordi den part, der søger om aktindsigt, har en legitim interesse heri, og dette må tillægges forrang."

- b) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Er registreringen genstand for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50, stk. 1, er adgangen til registret for andre personer end rettighedshaveren begrænset til rettighedshaverens navn, navnet på en eventuel befuldmægtiget, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og angivelsen af, at bekendtgørelsen er udsat. I disse tilfælde må de bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret kun indeholde rettighedshaverens navn, en eventuel befuldmægtigets navn, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og anmærkningen om, at bekendtgørelsen er udsat, medmindre begæringen om udskrifter er fremsat af rettighedshaveren eller dennes befuldmægtigede."

88) Følgende indsættes som artikel 74a, 74b og 74c:

"Artikel 74a

Procedurer for aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende registrerede EU-design opnås enten ved forevisning af det originale dokument, af kopier heraf eller af elektroniske datamedier, hvis akten er opbevaret på denne måde. En anmodning om aktindsigt anses først for indgivet, når det krævede gebyr er betalt. Der betales ikke gebyr ved onlineindsigt i elektroniske datamedier. Den administrerende direktør fastsætter de pågældende midler til aktindsigt.

2. Vedrører anmodningen om aktindsigt en ansøgning om registrering af et EU-design eller et registreret EU-design, der har været genstand for udsættelse af bekendtgørelsen, og som der er givet afkald på inden eller på datoen for udsættelsesfristens udløb, skal anmodningen indeholde bevis for:

- a) at ansøgeren om eller rettighedshaveren til det pågældende EU-design har givet samtykke til aktindsigten, eller

- b) at den person, der anmoder om aktindsigt, har godtgjort en legitim interesse i aktindsigt.
3. Aktindsigten finder sted i Kontorets lokaler. På anmodning herom gives der aktindsigt ved, at man får udleveret kopier af de pågældende dokumenter. Udleveringen af sådanne kopier er betinget af betaling af et gebyr. Kontoret udsteder også på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede kopier af EU-designansøgningen mod betaling af et gebyr.

Artikel 74b

Meddelelse om oplysninger fra akterne

Med forbehold af begrænsningerne i denne forordnings artikel 74 kan Kontoret på anmodning meddele oplysninger fra enhver sagsakt i enhver sagsbehandling vedrørende en EU-designansøgning eller et registreret EU-design mod betaling af et gebyr. Finder Kontoret det hensigtsmæssigt på grund af den mængde oplysninger, der skal gives, kan det dog kræve, at den person, der anmoder om aktindsigt, tilgår sagsakterne på stedet i Kontorets lokaler.

Artikel 74c

Opbevaring af akter

1. Kontoret opbevarer sagsakterne vedrørende enhver sagsbehandling af EU-designansøgninger og registrerede EU-design. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse sagsakter opbevares.
2. Opbevares sagsakterne i elektronisk format, opbevares de elektroniske filer eller sikkerhedskopier heraf på ubestemt tid. De originale dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for sådanne elektroniske akter, bortskaffes et vist tidsrum efter, at Kontoret har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum.
3. Hvis og i det omfang sagsakter eller dele af sagsakter opbevares i en anden form end elektronisk, opbevares dokumenter eller bevismidler, der udgør en del af sådanne akter, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvor:
 - a) ansøgningen afslås eller trækkes tilbage
 - b) registreringen af EU-designet udløber definitivt
 - c) afkaldet på det registrerede EU-design indføres i registret, jf. artikel 51 i denne forordning
 - d) det registrerede EU-design slettes endeligt af registret."

89) Artikel 75 affattes således:

"Artikel 75

Administrativt samarbejde

1. Kontoret og medlemsstaternes domstole eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet. Giver Kontoret domstole, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for

industriel ejendomsret adgang til sagsakter, er denne aktindsigt ikke underkastet begrænsningerne i artikel 74.

2. Kontoret opkræver ikke gebyrer for meddelelse af oplysninger eller for at give aktindsigt."

90) Følgende indsættes som artikel 75a:

"Artikel 75a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende administrativt samarbejde

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og medlemsstaternes myndigheder og for aktindsigt i de i artikel 75 omhandlede sagsakter, idet der tages hensyn til de begrænsninger, som aktindsigt i sager vedrørende EU-designansøgninger eller -registreringer er underlagt i henhold til artikel 74, når der gives aktindsigt til tredjemand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

91) Artikel 76 udgår.

92) Artikel 77 affattes således:

"Artikel 77

Almindelige principper for repræsentation

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved Kontoret, jf. dog stk. 2.

2. Fysiske eller juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal være repræsenteret ved Kontoret i overensstemmelse med artikel 78, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelsen af en ansøgning om registrering af et EU-design, jf. dog nærværende artikels stk. 3, andet punktum.

3. Fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS, kan lade sig repræsentere ved Kontoret af en af deres ansatte. En ansat hos en juridisk person, som er omfattet af nærværende stykke, kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS. Ansatte, der repræsenterer personer i den i nærværende stykke anvendte betydning, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra parten i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.

4. Er der mere end én ansøger eller mere end én tredjemand, der handler i fællesskab, udpeges der en fælles befuldmægtiget.

93) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-6 erstattes af følgende:

"1. Repræsentationen af fysiske eller juridiske personer i sager ved Kontoret i henhold til denne forordning kan kun varetages af:

- a) en advokat, der har bestalling i en af EØS-medlemsstaterne, og som har sit forretningssted i EØS, for så vidt vedkommende i den pågældende medlemsstat har repræsentationsret i sager om industriel ejendomsret
 - b) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af listen over godkendte befuldmægtigede, der er omhandlet i artikel 120, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001
 - c) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af den særlige liste over godkendte befuldmægtigede i designsager, der er omhandlet i stk. 4.
2. De i stk. 1, litra c), omhandlede personer har kun ret til at repræsentere tredjemand i designsager ved Kontoret.
3. Befuldmægtigede, der optræder i sager ved Kontoret, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra den anden part i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.
4. Kontoret udarbejder og ajourfører en særlig liste over godkendte befuldmægtigede i designsager ("liste over godkendte befuldmægtigede i designsager"). På denne liste kan opføres enhver fysisk person, der:
- a) er statsborger i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
 - b) har sit forretningssted eller ansættelsessted i EØS
 - c) er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller ved det centrale kontor for industriel ejendomsret i en EØS-medlemsstat.

Er bemyndigelsen som omhandlet i første afsnit, litra c), ikke betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal den, der ansøger om opførelse på listen over befuldmægtigede i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret, have optrådt regelmæssigt i designsager i mindst fem år. Personer, hvis faglige kvalifikationer med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke have udøvet erhvervet.

5. Opførelse på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager foretages efter anmodning ledsaget af en attest fra Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller det centrale kontor for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvoraf det fremgår, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt. Opførelsen på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

6. Den administrerende direktør kan dispensere fra følgende:

- a) kravet i stk. 4, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede medarbejdere, forudsat at kravene i stk. 4, litra b) og c), er opfyldt
- b) kravet i stk. 4, andet afsnit, første punktum, hvis den person, der ansøger om optagelse på listen, godtgør, at vedkommende har erhvervet de krævede kvalifikationer på anden vis."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. En person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designsager på dennes begæring, eller når vedkommende ikke længere har handleevne som godkendt befuldmægtiget. Ændringer i listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad."

c) Følgende stykke tilføjes:

"8. Befuldmægtigede, der handler ved Kontoret, opføres i den database, der er omhandlet i artikel 72a, og gives et identifikationsnummer. Kontoret kan kræve, at den befuldmægtigede dokumenterer den faktiske karakter af dennes etablering eller beskæftigelse på en hvilken som helst af de angivne adresser. Den administrerende direktør kan fastsætte de formelle krav for opnåelse af et identifikationsnummer, navnlig for sammenslutninger af befuldmægtigede, og for registrering af befuldmægtigede i databasen."

94) Følgende indsættes som artikel 78a:

"Artikel 78a

Delegation af beføjelser vedrørende faglig repræsentation

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 208 for at supplere denne forordning ved at præcisere:

- a) betingelserne og proceduren for udpegelse af en fælles befuldmægtiget, jf. artikel 77, stk. 4
- b) de betingelser, hvorpå de ansatte som omhandlet i artikel 77, stk. 3, og de godkendte befuldmægtigede som omhandlet i artikel 78, stk. 1, skal indgive en underskrevet fuldmagt til Kontoret for at kunne varetage repræsentation, og indholdet af den pågældende fuldmagt
- c) de omstændigheder, hvorunder en person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål, jf. artikel 78, stk. 7."

95) Artikel 79 affattes således:

"Artikel 79

Anvendelse af EU-regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder EU-reglerne om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendelse på sager vedrørende EU-design og ansøgninger om registrering af EU-design samt på sager i forbindelse med litispænds og indbyrdes sammenhængende krav vedrørende EU-design og nationale design.

2. For så vidt angår sager i forbindelse med de i artikel 81 omhandlede søgsmål og modkrav:

- a) Artikel 4 og 6, artikel 7, nr. 1, 2, 3 og 5, og artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012* finder ikke anvendelse
- b) Artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 82, stk. 4, i nærværende forordning

- c) Bestemmelserne i kapitel II i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse på personer, som har bopæl i en medlemsstat, finder ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i en af disse.

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EU) nr. 1215/2012 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, indgået den 19. oktober 2005.

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1)."

96) I artikel 80 udgår stk. 5.

97) I artikel 82 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse i henhold til artikel 79, indbringes sager i forbindelse med de i artikel 81 omhandlede søgsmål og krav for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har sin bopæl, eller, såfremt vedkommende ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgte har forretningssted."

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Som en undtagelse fra stk. 1, 2 og 3:

a) finder artikel 25 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden EU-designdomstol skal have kompetence

b) finder artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden EU-designdomstol."

98) I artikel 84 tilføjes følgende som stk. 5 og 6:

"5. Den EU-designdomstol, ved hvilken der er fremsat modkrav med påstand om et registreret EU-designs ugyldighed, må ikke behandle modkravet, før enten den interesserede part eller domstolen har meddelt Kontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Kontoret registrerer disse oplysninger i registret i overensstemmelse med artikel 72, stk. 3, litra q). Var begæringen om det registrerede EU-designs ugyldighed allerede blevet fremsat for Kontoret, før modkravet blev indgivet, skal domstolen underrettes herom af Kontoret og udsætte behandlingen af sagen i overensstemmelse med artikel 91, stk. 1, indtil afgørelsen vedrørende begæringen er endelig, eller indtil begæringen er trukket tilbage.

6. Den EU-designdomstol, der behandler et modkrav med påstand om et registreret EU-designs ugyldighed, kan på begæring af indehaveren af det registrerede EU-design og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og anmode sagsøgte til inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af domstolen, at indgive begæring til Kontoret om EU-designets ugyldighed. Indgives begæringen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling; modkravet anses for frafaldet. Artikel 91, stk. 3, finder anvendelse.

99) Artikel 86 affattes således:

"Artikel 86

Retsafgørelser om ugyldighed

1. Er et EU-design i en sag, der er anlagt ved en EU-designdomstol, blevet anfægtet ved et modkrav med påstand om ugyldighed, forholdes der som følger:

- a) hvis en af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, erklærer domstolen EU-designet for ugyldigt
- b) hvis ingen af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, afviser domstolen modkravet.

2. En EU-designdomstol afviser et modkrav om et registreret EU-designs ugyldighed, såfremt Kontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

3. Har en EU-designdomstol truffet en endelig afgørelse om et modkrav med påstand om et registreret EU-designs ugyldighed, fremsendes der enten af domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks en kopi af afgørelsen til Kontoret. Kontoret eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan retsafgørelse. Kontoret registrerer retsafgørelsen i registret i overensstemmelse med artikel 72, stk. 3, litra r)."

100) Artikel 88, stk. 2, affattes således:

"2. En EU-designdomstol skal i alle spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, anvende den gældende national ret."

101) Artikel 89 affattes således:

"Artikel 89

Sanktioner for designkrænkelser

1. Finder en EU-designdomstol, at sagsøgte har krænket eller truet med at krænke et EU-design, udsteder den et forbud mod, at sagsøgte fortsat udfører de handlinger, der krænker eller truer med at krænke EU-designet, medmindre der er særlige grunde til at undlade dette. Den træffer ligeledes i henhold til den nationale lovgivning foranstaltninger, som tager sigte på at sikre overholdelsen af dette forbud.

2. EU-designdomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende ret, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder."

102) Artikel 90, stk. 3, affattes således:

"3. En EU-designdomstol, der er kompetent i medfør af artikel 82, stk. 1, 2, 3 eller 4, er desuden kompetent til at træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der, efter en eventuelt nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med kapitel III i forordning (EU) nr. 1215/2012, har virkning på enhver medlemsstats område. Ingen anden domstol har denne kompetence."

103) Artikel 93 affattes således:

"Artikel 93

Supplerende bestemmelser om kompetence, der tillægges andre nationale domstole end EU-designdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole har kompetence i henhold til artikel 79, stk. 1, har de domstole, der ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende en national designrettighed i den pågældende medlemsstat, kompetence til at træffe afgørelse i sager vedrørende andre EU-design end de i artikel 81 omhandlede.

2. Har ingen domstol i henhold til artikel 79, stk. 1, og afsnit 1 i denne artikel kompetence til at behandle en EU-designsag, der falder uden for artikel 81, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Kontoret har sit hjemsted."

104) Artikel 96, stk. 2, affattes således:

"2. Et design, der er beskyttet som et EU-design, kan også beskyttes ophavsretligt fra den dato, hvor designet blev skabt eller fastsat i en hvilken som helst form, forudsat at kravene i Unionens ophavsretslovgivning er opfyldt."

105) Artikel 97 affattes således:

"Artikel 97

Anvendelse af forordning (EU) 2017/1001

Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, finder artikel 142-146, 148-158, 162 og 165-177 i forordning (EU) 2017/1001 anvendelse på Kontoret for så vidt angår dets opgaver i henhold til nærværende forordning."

106) I artikel 98 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som stk. 4a:

"4a. Med forbehold af stk. 4 gælder følgende:

- a) enhver begæring, anmodning eller erklæring vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-design kan indgives på det sprog, der er benyttet i ansøgningen om registrering af et EU-design eller på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning
- b) enhver begæring eller erklæring vedrørende et registreret EU-design, bortset fra en begæring om ugyldighed i henhold til artikel 52 eller en erklæring om afkald i henhold til artikel 51, kan indgives på et af Kontorets sprog.

Anvendes en hvilken som helst af Kontorets blanketter, jf. artikel 66d, kan disse blanketter dog anvendes på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, forudsat at tekstafsnittene i blanketten udfyldes på et af Kontorets sprog."

b) Følgende tilføjes som stk. 6 og 7:

"6. Uden at dette berører stk. 3 og 5, og medmindre andet er fastsat, kan enhver part i forbindelse med den skriftlige behandling benytte et hvilket som helst af Kontorets sprog. Er det valgte sprog ikke behandlingssproget, skal parterne tilvejebringe en oversættelse til behandlingssproget inden en måned fra den dato, hvor originaldokumentet blev indgivet. Er den, der har ansøgt om

registrering af et EU-design, den eneste part i proceduren ved Kontoret, og er det i ansøgningen om registrering af EU-designet benyttede sprog ikke et af Kontorets sprog, kan oversættelsen også indgives på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning.

7. Den administrerende direktør fastsætter reglerne for bekræftelse af oversættelser."

107) Følgende indsættes som artikel 98a:

"Artikel 98a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende oversættelsesbehov og -standarder

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) i hvilket omfang dokumentation, der skal anvendes i skriftlige sager ved Kontoret, kan indgives på et hvilket som helst EU-sprog, og behovet for at tilvejebringe en oversættelse

b) de nødvendige standarder for oversættelser, der skal indgives til Kontoret.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

108) Artikel 99 affattes således:

"Artikel 99

Bekendtgørelse og indførelser i registret

1. Alle oplysninger, som skal bekendtgøres i henhold til denne forordning eller en retsakt, der vedtages i medfør af denne forordning, bekendtgøres på alle Den Europæiske Unions officielle sprog.

2. Alle indførelser i registret udfærdiges på alle Unionens officielle sprog.

3. I tvivlstilfælde lægges det af Kontorets sprog til grund, som ansøgningen om registrering af et EU-design er indgivet på. Er ansøgningen indgivet på et af Unionens officielle sprog, som ikke er Kontorets sprog, lægges den tekst, der er affattet på det andet sprog, som ansøgeren har angivet, til grund."

109) Artikel 100 affattes således:

"Artikel 100

Den administrerende direktørs supplerende beføjelser

Ud over de beføjelser, som den administrerende direktør tillægges i henhold til artikel 157, stk. 4, litra o), i forordning (EU) 2017/1001, udøver den administrerende direktør de beføjelser, der tillægges i henhold til artikel 36, stk. 5, artikel 37, stk. 1, artikel 41, stk. 5, artikel 42, stk. 2, artikel 62, stk. 2, artikel 65, stk. 5, artikel 66, 66c, 66e, artikel 72, stk. 4, artikel 72a, stk. 3, artikel 73, artikel 74a, stk. 1, artikel 74c, artikel 78, artikel 98, stk. 7, artikel -106aa, artikel -106ab, stk. 1, artikel -106ac og artikel -106ad i overensstemmelse med kriterierne i denne forordning og i de retsakter, der vedtages i henhold til nærværende forordning."

110) Artikel 101 udgår.

- 111) Artikel 102, 103 og 104 erstattes af følgende:

"Artikel 102

Beføjelser

Følgende har beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

- a) undersøgerne
- b) afdelingen med ansvar for registret
- c) ugyldighedsafdelingerne
- d) appelkamrene
- e) en anden enhed eller person, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål.

Artikel 103

Undersøgerne

Undersøgerne er ansvarlige for på Kontorets vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af et EU-design.

Artikel 104

Afdelingen med ansvar for registret

1. Ud over de beføjelser, der er tillagt den ved forordning (EU) 2017/1001, er den afdeling, der er ansvarlig for registret, ansvarlig for at træffe afgørelser om indførelse i registret i henhold til denne forordning og andre afgørelser, der kræves i henhold til denne forordning, og som ikke henhører under undersøgernes eller ugyldighedsafdelingens kompetence.

2. Den afdeling, der er ansvarlig for registret, er også ansvarlig for at føre listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål."

- 112) I artikel 105 tilføjes følgende stk. 3:

"3. Afgørelser vedrørende omkostninger eller procedurer træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingen."

- 113) Følgende indsættes som artikel 105a:

"Artikel 105a

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afgørelser truffet af et enkelt medlem

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke nøjagtige typer afgørelser der skal træffes af et enkelt medlem, jf. artikel 105, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

- 114) Artikel 106 affattes således:

"Artikel 106

Appelkamre

Ud over de beføjelser, som appelkamrene er tillagt ved artikel 165 i forordning (EU) 2017/1001, er de ansvarlige for at træffe afgørelse om klager over afgørelser truffet af Kontorets instanser som omhandlet i artikel 102, litra a), b) og c), og, hvor det er relevant, artikel 102, litra e), i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i nærværende forordning."

- 115) Følgende indsættes som artikel -106a:

"Artikel -106a

Delegation af beføjelser vedrørende appelkamrene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at præcisere de nærmere bestemmelser for organiseringen af appelkamrene i sager vedrørende design i henhold til denne forordning, hvis sådanne sager kræver en anden organisation end den, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001."

- 116) Følgende tilføjes som afdeling 3 i afsnit XI:

"Afdeling 3

Gebyrer og betaling af disse

Artikel -106aa

Gebyrer, afgifter og forfaldsdato

1. Den administrerende direktør fastsætter de beløb, der skal opkræves for de tjenester, som Kontoret yder, bortset fra dem, der er fastsat i bilag I, og de beløb, der skal opkræves for publikationer, som Kontoret udgiver. Afgifternes størrelse fastsættes i euro og bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Størrelsen af hver afgift må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til at dække omkostningerne ved den specifikke tjeneste, som Kontoret yder.

2. Gebyrer og afgifter, hvis forfaldsdag ikke er angivet i denne forordning, forfalder på datoen for modtagelsen af anmodningen om den tjeneste, som gebyret eller afgiften er pålagt.

Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afgøre, hvilke af de i første afsnit omhandlede tjenester der ikke skal være betinget af forudbetaling af de tilhørende gebyrer eller afgifter.

Artikel -106ab

Betaling af gebyrer og afgifter

1. Gebyrer og afgifter til Kontoret betales efter de betalingsmetoder, der fastsættes af den administrerende direktør med budgetudvalgets samtykke.

Afgørelser, der træffes i henhold til første afsnit, bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Alle betalinger sker i euro.

2. Betalinger ved hjælp af andre betalingsmetoder end dem, der er omhandlet i stk. 1, anses for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.
3. Betalingerne skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at Kontoret straks kan fastslå formålet med betalingen.
4. Hvis betalingsformålet omhandlet i stk. 2 ikke umiddelbart kan fastlægges, anmoder Kontoret den person, som har foretaget betalingen, om skriftligt at give meddelelse om betalingsformålet inden for en fastsat frist. Efterkommer den pågældende person ikke denne anmodning inden for den fastsatte frist, anses betalingen for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.

Artikel -106ac

Betalingsdato

Den administrerende direktør fastsætter den dato, hvor betalingerne anses for at være foretaget.

Artikel -106ad

Utilstrækkelige betalinger og tilbagebetaling af ubetydelige beløb

1. Betalingsfristen anses kun for at være blevet overholdt, hvis det fulde gebyr- eller afgiftsbeløb er blevet betalt rettidigt. Er gebyret eller afgiften ikke blevet betalt fuldt ud, tilbagebetales det allerede indbetalte beløb efter fristens udløb.
2. Kontoret kan dog give den person, som har foretaget betalingen, mulighed for at betale det resterende beløb, for så vidt det er muligt inden fristens udløb, eller, hvis det anses for berettiget, se bort fra manglende betaling af eventuelle små beløb, uden at dette berører rettighederne for den person, der har foretaget betalingen.
3. Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives, er af ringe størrelse, eller hvis inddrivelsen anses for formålsløs.
4. Er der blevet indbetalt for stort et beløb til dækning af gebyrer eller afgifter, skal det overskydende beløb ikke tilbagebetales, hvis det er ubetydeligt, og den pågældende part ikke udtrykkeligt har anmodet om tilbagebetaling.

Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke fastsætte det minimumsbeløb, som ikke vil blive tilbagebetalt, selv om der er betalt et for stort beløb til dækning af et gebyr eller en afgift.

Afgørelser i henhold til andet afsnit bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad."

117) Artikel 106d, stk. 3, affattes således:

"3. Kontoret giver oplysninger om internationale registreringer som omhandlet i stk. 2 i form af et elektronisk link til den søgbare database over internationale designregistreringer, der føres af Det Internationale Bureau."

118) Artikel 106e affattes således:

"Artikel 106e

Undersøgelse af grunde til afslag

1. Finder Kontoret i forbindelse med en undersøgelse af en international registrering, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen i artikel 3, nr. 1), eller at designet strider mod den offentlige orden eller sædelighed, sender det Det Internationale Bureau en meddelelse om afslag senest 6 måneder efter bekendtgørelsen af den internationale registrering med angivelse af grundene til afslag i henhold til Genèveaftalens artikel 12, stk. 2.

2. Er indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 77, stk. 2, forpligtet til at være repræsenteret ved Kontoret, skal meddelelsen i denne artikels stk. 1 indeholde en henvisning til indehaverens forpligtelse til at udpege en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 78, stk. 1.

3. Kontoret fastsætter en frist, inden for hvilken indehaveren af den internationale registrering kan give afkald på den internationale registrering for så vidt angår Unionen, begrænse den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår Unionen eller fremsætte bemærkninger, og, såfremt det er relevant, udpege en befuldmægtiget. Fristen begynder at løbe fra den dato, hvor Kontoret udsteder det foreløbige afslag.

4. Undlader indehaveren at udpege en befuldmægtiget inden for den i stk. 3 anførte frist, afslår Kontoret beskyttelsen af den internationale registrering.

5. Fremsætter indehaveren bemærkninger, der opfylder Kontorets krav inden for den anførte frist, trækker Kontoret afslaget tilbage og underretter Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i Genève-aftalen. Fremsætter indehaveren i henhold til artikel 12, stk. 2, i Genève-aftalen ikke bemærkninger, der opfylder Kontorets krav inden for den anførte frist, bekræfter Kontoret afgørelsen om at afslå beskyttelsen af den internationale registrering. Denne afgørelse kan påklages i overensstemmelse med artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med artikel 55, stk. 2, i nærværende forordning.

6. Giver indehaveren afkald på den internationale registrering eller begrænser den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår Unionen, skal vedkommende underrette Det Internationale Bureau ved hjælp af en registreringsprocedure i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, nr. iv) og v), i Genève-aftalen."

119) Følgende artikel 106g tilføjes i afsnit XIa:

"Artikel 106g

Fornyelse

Den internationale registrering fornyes direkte hos Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 17 i Genève-aftalen."

120) I artikel 107 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastsætter regler for gennemførelsen af denne forordning. Denne gennemførelsesforordning vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 109, stk. 2."

b) Stk. 2 og 3 udgår.

121) Artikel 107 udgår.

- 122) Artikel 108 udgår.
123) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget vedrørende Gennemførelsesbestemmelser, der er nedsat ved forordning (EU) 2017/1001. Dette udvalg er et udvalg i den i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendte betydning.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011."

- 124) Følgende indsættes som artikel 109a:

"Artikel 109a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og -106a tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen = datoen for denne forordnings ikrafttræden]."
3. Den i artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og -106a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, herunder eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og -106a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

- 125) Artikel 110 udgår.
126) I artikel 110a, stk. 5, udgår andet punktum.
127) Følgende indsættes som artikel 110b:

"Artikel 110b

Evaluering

1. Senest den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen = den første dag i måneden efter 84 måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning] og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner på grundlag deraf til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres."

128) Artikel 111, stk. 2, affattes således:

"2. Ansøgninger om registreret EU-design kan indgives til Kontoret fra 1. april 2003."

129) Bilaget i bilag I til denne forordning tilføjes.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 2246/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til forordning (EF) nr. 6/2002 og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. ... og artikel 2 finder anvendelse fra [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = første dag i måneden efter 3 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 1, nr. 18), 19), 22), 24), 26), litra b), 28), litra b), 31), 34), 36), 37), litra b), 38), 39), 40), 43), 47), 49), 51), 53), 56), 58), 60), 61), 65), 67), 69), 71), 73), 75), litra c), 76), 80), 85), 93), litra b), 106), 108) og 121) anvendes fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = den første dag i måneden efter 18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand